

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
UYUŞTURUCU MADDE BAĞIMLILIĞI VE YENİ
BAĞIMLILIK TÜRLERİNİN ARAŞTIRILARAK
BAĞIMLILIĞIN NEDENLERİNİN VE ALINACAK
TEDBİRLERİN TESPİT EDİLMESİ MAKSADIYLA
KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
MERSİN TARSUS ÇALIŞMA ZİYARETİ TOPLANTI

TUTANAKLARI

18 Mart 2018 Pazar

MERSİN TARSUS AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU ÇALIŞMA ZİYARETİ
MERSİN TARSUS 1 NO.LU T TİPİ AÇIK CEZAEVİ ÇALIŞMA ZİYARETİ TOPLANTISI
MERSİN TARSUS 1 NO.LU T TİPİ KAPALI CEZAEVİ ÇALIŞMA ZİYARETİ TOPLANTISI

(Mersin Tarsus Açık Ceza İnfaz Kurumu Çalışma Ziyareti)

18 Mart 2018 Pazar

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.16

BAŞKAN: Yılmaz TEZCAN (Mersin)

BAŞKAN VEKİLİ: Kerem Ali SÜREKLİ (İzmir)

SÖZCÜ: Gökçen ÖZDOĞAN ENÇ (Antalya)

KÂTİP: Lütfiye İlksen CERİTOĞLU KURT (Çorum)

MERSİN TARSUS AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU PSİKOLOĞU ENGİN AYCIL - Sayın milletvekilleri, Sayın Kaymakamım, Sayın Başsavcım, Sayın Komisyon Başkanım, Sayın Cezaevi Savcım, sayın müdürlerim, Sayın Tabur Komutanım, değerli personel arkadaşlar; hepiniz hoş geldiniz.

Şimdi, ben sizlere kampüs ceza infaz kurumlarımız hakkında, özel itibarıyla da açık ceza infaz kurumlarımız hakkında bilgi arz edeceğim.

Mersin ili Tarsus ilçesinde Tarsus-Adana D-400 yolu-Tuzla yolu ayrımından Tuzla yolunun 14'üncü kilometresinde Alıfakı Mahallesi'nde 373.874 metrekairelik alan üzerine 2013 yılı Temmuz ayında 110 milyon TL bedelle T1, T2, T3 Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, Çocuk ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumu ve Açık Ceza İnfaz Kurumu olmak üzere 6 Ceza İnfaz Kurumumuz ve 100 dairelik personel lojmanı inşaatları, Tarsus ilçe merkezinden ceza infaz kurumlarının bulunduğu yere özel hattın çekilmesiyle birlikte ilk olarak 21 Nisan 2017'de Açık Ceza İnfaz Kurumumuz, daha sonrasında da diğer ceza infaz kurumları faaliyete başlamıştır.

Şimdi, ben sizlere Açık Ceza İnfaz Kurumumuzda bulunan binalar hakkında bilgi vereceğim.

Açık Ceza İnfaz Kurumumuzda 1 adet idari binamız ve onun dışında, hükümlü binası bulunmaktadır. Hükümlü binasında 48 adet 10'ar kişilik hükümlü koğuşı, 1 hükümlü yemekhanesi, 1 kütüphane, 3 derslik, 1 ibadethane, 1 çok amaçlı salon, 1 hükümlü kantini bulunmaktadır.

Bunun dışında, genel mutfak binamız bulunmaktadır; genel mutfak binamız da erzak deposu ve yemek pişirilen mutfak bölümünden oluşmaktadır.

Bunun dışında, garaj binamız bulunmaktadır; 23 aracın temizlendiği garaj binasında şoförlerimize ait bir oda da bulunmaktadır.

Aynı zamanda, atölyeler binamız bulunmaktadır; bu atölyeler binamız da karton bardak atölyesi, cezerye atölyesi, demir atölyesi, inşaat atölyesinden oluşmaktadır.

Bunların dışında, nizamiye binamız bulunmaktadır; başmemurluk, nöbetçi başmemurluk ve avukat-noter görüşme yeri, restoran, kantin ve bekleme salonlarından oluşmaktadır.

Mutfak bölümünde 10 bin kişiye birden yemek hazırlanabilecek, en son teknolojiyle donatılmış mutfak araç ve gereçleri bulunmaktadır. 16/3/2018 tarihi itibarıyla -yani cuma günü itibarıyla- sabah kahvaltısı için 4.700 kişiye, öğlen yemeği için 5.500 kişiye, akşam yemeği için 4.700 kişiye yemek çıkarılmıştır.

Bunların dışında, Açık Ceza İnfaz Kurumumuz bünyesinde bir de spor alanımız mevcuttur, açık spor salonumuz bulunmaktadır.

Aynı zamanda, bir de sağlık ocağımız bulunmaktadır. Sağlık ocağımız 34 odalı, 30 yataklıdır ve 1 atanmış aile hekimi bulunmaktadır. Bu sağlık ocağında, aynı zamanda, Halk Sağlığından görevlendirilmiş 3 aile hekimi bulunmaktadır. Ceza infaz kurumlarımıza sürekli olarak doktorlar gidip gelmektedir.

Bunların dışında, kampüsümüz içinde bir taburumuz da vardır. Taburumuz kampüs ceza infaz kurumlarının dış güvenliğinden, nakil ve sevklerinden sorumlu olan 72 rütbelinin, 358 askerin olduğu askerî bir birliktir.

Aynı zamanda, Ceza İnfaz Kurumumuz bünyesinde 2'si 625 kw, 8'i 525 kw olmak üzere 10 adet jeneratör bulunmaktadır. 2 adet su deposu, 3 tane trafo binası, 100 daireli lojman -ki bu 100 daireden 20 tanesi Açık Ceza İnfaz Kurumuna tahsis edilmiştir- ve kampüsün tüm ekmek ihtiyacını karşılayan bir de fırınımız bulunmaktadır.

Aynı zamanda, Mersin Devlet Su İşleri vasıtasıyla kampüsümüzde 250 metre derinlikten çıkarılan içme suyumuz da mevcuttur.

İşyurtları kapsamında da kampüsümüzde yapılan faaliyetleri aktarmak isterim: İşyurtları, kurumca izin verilen iş kollarında vardiyalı olarak 08.30 ve 17.00 saatleri arasında faaliyet göstermektedir. Bu faaliyetler kapsamında fırın atölyemiz, cezerye atölyemiz, kafeteryamız bulunmaktadır. Bunları açıklayacak olursak, fırın atölyemizde kampüsün tüm ekmek ihtiyaçları karşılanmaktadır. Cezerye atölyemizde üretilen cezeryeler işşede çıktığı gibi, tüm ceza infaz kurumlarından siparişler alınıp, ceza infaz kurumlarının siparişleri hazırlanıp gönderilmektedir.

Kafeteryamız Nizamiye bölümünde bulunmaktadır. Kafeteryamızda restoranımız bulunmaktadır. Restoranımızda etli yiyecekler -kebab, ciğer, kuşbaşı gibi- yapılabilmektedir; bunun dışında, tost gibi fast food yiyecekler de üretilmektedir. Aynı zamanda, çay ve kahve servisi de yapılmaktadır.

Biraz da Açık Ceza İnfaz Kurumumuzun personel durumunu açıklayacak olursak: Kurumumuzda 1 kurum müdürü, 1 idare memuru, 1 öğretmen, 1 sayman, 2 psikolog, 5 kâtip, 1 ambar memuru, 3 sağlık memuru, 12 teknisyen, 22 şoför, 3 aşçı, 4 kaloriferci, 4 başmemur, 89 infaz koruma memuru, 1 hizmetli ve 1 tekstil mühendisiyle birlikte 151 personel mevcuttur.

İşyurtları kapsamında adliyemizde de faaliyet göstermekteyiz. Adliyemizde adliye kafeteryası, adliye çay ocağı, adliye otoparkı da bulunmaktadır; bunların dışında, demir atölyesi, inşaat, kantin ve fotoğrafhanelerimiz de bulunmaktadır.

Aynı zamanda, karton bardak atölyemiz bulunmaktadır. Kampüs ceza infaz kurumlarımızın karton bardak ihtiyacını karşıladığı gibi, Türkiye'deki tüm ceza infaz kurumlarından karton bardak siparişleri alınmakta ve bunlar hazırlanmaktadır.

Açılma aşamasında olan bir de çorap atölyemiz bulunmaktadır. Bunun için Adalet Bakanlığından onay gelmiştir. 2,5 milyon -eski parayla trilyon- kapsamındadır. Bu çorap atölyesinde değerdendirilmek üzere Çukurova Kalkınma Ajansına 750 bin TL değerdinde proje hazırlanmıştır. Proje şu an değerdendirilme aşamasındadır.

Aynı zamanda, Açık Ceza İnfaz Kurumumuz bünyesinde kabul edilen bir de SODES projemiz vardır. SODES projemiz kapsamında 150 hükümlümüze bitki yetiştiriciliğı kursu, kaynakçılık kursu ve tekstil sektörüne ara eleman yetiştirme kursu verilmektedir. Bu kurslar birer ay sürmekle birlikte bu kurslar vasıtasıyla hem cep harçlarını almaktalar hem de tahliye olduktan sonra meslek edinebilmeleri ya da herhangi bir işte düzenli çalışabilmeleri için belgeler almaktadırlar. İlçe Millî Eğitimle ortak yürütölen bir projemizdir.

Kurumumuzun eğitim faaliyetlerinden bahsedecek olursak, Kurumumuzda 1 öğretmen, 2 infaz koruma memuru vardır.

Kurumumuzda eğitim faaliyetleri kapsamında açılan kurslara bakacak olursak: 1 pasta yapımı ve sunumu kursu -ki bu kursta pasta yapımı dışında simit ve poğaça üretilmektedir, üretilen poğaça ve simitler tüm kampüs cezaevlerine de günlük iâşe olarak verilebilmektedir- 1 iş güvenliği kursu, 1 aşçı çırağı kursu, hijyen eğitimi kursu, saz-bağlama kursu, Kur'an kurslarımız ve okuma yazma kurslarımız da devam etmektedir.

Eğitim faaliyetleri kapsamında, Mersin Üniversitesi, Çağ Üniversitesi, Açık Öğretim Fakültesi ve Açık Öğretim Ortaokuluna 100 öğrenci devam etmektedir.

Psikososyal faaliyetlere bakacak olursak, psikososyal serviste 2 psikolog ve 1 infaz koruma memuru olarak görev yapmaktayız. Psikososyal servis olarak Ceza İnfaz Kurumuna ilk gelen hükümlülerle ilk üç gün içinde görüşmekteyiz. Onlara BİSİS ve ARDEF denen mahkûmun -yani hükümlülerin- psikolojik, sosyolojik, biyolojik, ekonomik, demografik durumlarının ve suç bilgilerinin alındığı ve var olan psikolojik sorunlarına göre müdahalelerin yapıldığı Bireyselleştirilmiş İyileştirme Sistemi ve Araştırma ve Değerlendirme Formu uygulanmaktadır. Bu formlar neticesinde, psikolojik rahatsızlığı olan bireylerle bireysel görüşmeler yapılmakta, bu bireysel görüşmelerde uyguladığımız psikolojik testler olmaktadır. Beck depresyon ölçeği, Beck anksiyete ölçeği, SCL-90 denen psikolojik ruh sağlığının analiz edildiği testler uygulanmaktadır. Bu testler neticesinde, psikolojik sorunu olan hükümlülerle görüşülmekte, doktor aracılığıyla bunların psikolojik durumu rapor edilip doktor vasıtasıyla psikiyatri servisine sevk edilmekteler. Psikiyatri servisinden geldikten sonra, aldıkları tanıya binaen ağır durumda olanlara Kurum idaresine kapalı ceza infaz kurumlarında bulunmalarının daha iyi olacağına dair bir rapor yazılmaktadır. Çünkü Açık Ceza İnfaz Kurumumuz düşünüldüğünde, kurumda kesici, delici, yakıcı aletlere hükümlülerin daha kolay ulaşmalarından dolayı açık ceza infaz kurumlarında psikolojik olarak sıkıntılı olan hükümlülerin bulunması kendileri için, diğer hükümlüler için ve personel için risk teşkil etmektedir.

Açık Ceza İnfaz Kurumumuzda uyuşturucu suçundan bulunanlar ve uyuşturucu madde elde etmek için bulunanlarla ilgili bilgiler verecek olursak; Açık Ceza İnfaz Kurumumuzda uyuşturucu ticareti yapan 130 hükümlü mevcuttur. Bu 130 hükümlüden 17'si uyuşturucu elde etmek suçundan yatmaktadır; yani, 130 hükümlüden hepsi uyuşturucu kullanmamaktadır, 17'si elde etmekten yatmaktadır. Ki hükümlülerle demin de bahsettiğim BİSİS ve ARDEF kapsamında yapılan ilk görüşmelerde hükümlülerin yani uyuşturucu ticareti yapanların çoğu "Biz bunu kullanmıyoruz." demektedirler.

17 hükümlü üzerinden, uyuşturucu kullanmak, uyuşturucu elde etmek, bulundurmak suçundan yatan hükümlülerle ilgili bilgi verecek olursak; bu hükümlülerle yapılan görüşmelerde bu hükümlülerin maddeye neden yöneldiğiyle, maddeyi kullanmasındaki, devam etmesindeki motivasyonlarıyla, maddeyi bırakmaları adına neler yapmaları gerektiğiyle ilgili görüşülmektedir; bu bağlamda bireysel görüşmeler yapılmaktadır. Bu bireysel görüşmelerde SCL-90 dediğimiz psikolojik test uygulanmakta, bağımlılık dışında psikolojik rahatsızlıklarının olup olmadığı araştırılmaktadır. Çünkü, bildiğiniz üzere, bağımlılık dışında başka bir rahatsızlığın olması rahatsızlığa komplike olarak daha farklı sorunlara neden olabilmektedir.

Yapılan görüşmelerde, psikolojik rahatsızlığı olan bireyler ağır durumda ise kurum doktoruna, daha sonrasında psikiyatri servisine, hastaneye sevk edilmekteler. Bağımlılık düzeyi yüksek olan hükümlüler tanı aldıktan sonra, geldikten sonra bağımlılık düzeyleri yüksekse bu hükümlülere rapor hazırlanmakta ve idareye sunulmaktadır. Çünkü bağımlı olan bireylerde yoksunluk semptomu düzeyinin yüksek olması ve bireyin psikolojik problemlerinin olması, demin de dediğim gibi, kendisi ve diğer hükümlüler için tehlike arz etmektedir.

Bu bireysel görüşme dışında, hükümlülerden bağımlı olanlara “Sigara, Alkol, Madde Bağımlılığı” denen bir program uygulanmaktadır. Bu grup çalışmamızda hükümlülere maddeyle ilgili bilgilendirmeler yapılmakta, maddeyi kullanma motivasyonlarıyla ilgili araştırmalar yapılmakta ve relapsın yani tekrar kullanmanın önlenmesi için hükümlülere neler yapmaları gerektiği anlatılmaktadır. Aynı zamanda, yapılan görüşmelerde hükümlülerin maddeye neden yöneldiği ayrıntılı bir şekilde araştırılmaktadır. Çünkü, bilindiği üzere, Ceza İnfaz Kurumundan çıktıktan sonra aynı maddeyi kullanmalarında neden çok önemlidir.

Yapılan araştırmalara göre, hükümlülerin maddeye yönelme nedenlerini şu başlıklar altında toplayabiliriz: Bir, bağımlı olmayacaklarını düşünme; iki, arkadaşlarına “Hayır.” diyememe; üç, maddeyi eğlence olarak yani bir eğlenme kültürü olarak görme; dört, acı ve kederlerini unutmak için madde kullanma ve beş, yanlış anne baba tutumu diyebiliriz. Çünkü ilk önce, bireyin ilk öğretmeni psikolojik olarak anne ve babasıdır; çevresinde gördüğü bireylerden bunları model alabilmektedir.

Yapılan görüşmelerde, hükümlüler arasında şöyle bir bilgi elde edilmektedir ki çok enteresandır: Hükümlüler esrarın bağımlılık yapmadığını düşünmektedir. Klişe bir söz olarak da: “Ottur, günahı yoktur.” demektedirler; esrarın doğal olduğunu, herhangi bir bağımlılık yapmadığını düşünmektedirler. Biz yaptığımız grup çalışmalarında esrarın doğal olmadığını, içindeki THC maddesinin -yani o kimyasal maddenin- olduğunu açıklamaktayız.

Bunların dışında, Açık Ceza İnfaz Kurumumuzda şu an itibarıyla bağımlılıktan dolayı bulunan herhangi bir hükümlümüz bulunmamaktadır. Çünkü bulunduğu itibarıyla direkt psikiyatriye sevk edilmekte ve birey tanı alır almaz -kesici, delici, yakıcı aletlere ulaşma imkânı yüksek olduğundan dolayı- kapalıya sevk edilmektedir.

Benim vereceğim brifing sona ermiştir.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

MERSİN TARSUS CUMHURİYET BAŞSAVCISI MEHMET SABRİ KILIÇ – Sayın Başkanım, sorularınız varsa cevap alalım yoksa genel olarak gezdirmek istiyoruz efendim sizleri, daha sonra da hükümlülerle bir araya getireceğiz.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Çocuklardan var mı şu anda?

MERSİN TARSUS AÇIK CEZA İNFAZ KURUMU PSİKOLOĞU ENGİN AYCIL - Tabii ki, çocuk hükümlülerde de vardır fakat bizim Açık Ceza İnfaz Kurumumuz 18 yaş altı hükümlünün olmadığı bir ceza infaz kurumudur. Bunun için, sanırım Çocuk ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumunu da ziyaret edecektiniz; oradaki arkadaşlar da hazırlıklarını yaptılar.

MERSİN TARSUS CUMHURİYET BAŞSAVCISI MEHMET SABRİ KILIÇ – Sayın Başkanım, orada ayrıca bilgi arz edecekler efendim.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ediyoruz.

Kapanma Saati: 15.32

(Mersin Tarsus 1 No.lu T Tipi Açık Cezaevi Çalışma Ziyareti Toplantısı)

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.50

BAŞKAN: Yılmaz TEZCAN (Mersin)

BAŞKAN VEKİLİ: Kerem Ali SÜREKLİ (İzmir)

SÖZCÜ: Gökçen ÖZDOĞAN ENÇ (Antalya)

KÂTİP: Lütfiye İlksen CERİTOĞLU KURT (Çorum)

BAŞKAN – Evet, değerli milletvekillerim, kıymetli arkadaşlar; Türkiye Büyük Millet Meclisi Uyuşturucu Madde Bağımlılığı Araştırma Komisyonu olarak biz 10 Ocaktan bu yana çalışmalarımızı yürütüyoruz. Bu çalışmalarımızda uyuşturucunun nedenleri nelerdir, hangi önlemlerin alınması gerekiyor, Türkiye Büyük Millet Meclisinde yasa yapıcılar olarak bizler eğer çıkartılması gerekiyorsa hangi yasaların çıkartılması gerektiği konularında çalışmalara başladık. Yaklaşık iki aydır bu çalışmalarımız sürüyor. Akademisyenleri dinledik; hocalar geldiler, madde bağımlılığıyla ilgili bilgi verdiler; çeşitli bakanlıklardan bürokratlarımız müsteşar ve genel müdürlük seviyesinde bakanlıkların yapmış olduğu çalışmalar hakkında bizlere bilgi verdiler. Ayrıca, sivil toplum kuruluşlarımızdan özellikle madde bağımlılığıyla mücadele eden STK’lerimizi dinledik; onların sorunlarını, sıkıntılarını, sahada yapmış oldukları çalışmaları kayda aldık, Meclis Araştırma Komisyonumuza bu konularda bilgi verdiler. Bunun dışında, biz mesela “ex-user” dediğimiz daha önce kullanmış ve bırakmış kişileri, o süreçte yaşadıkları sıkıntılar nelerdir, bu konuda alınması gereken tedbirler nelerdir, bu konularda da dinledik.

Madde Bağımlılığı Araştırma Komisyonu 12 milletvekilinden oluşuyor Türkiye Büyük Millet Meclisinde. Bu Komisyonunda partilerüstü bir yaklaşımla, grubu bulunan 4 parti buraya milletvekillerinden üye vermiş oldular. Toplam 12 milletvekilimiz var; bunun 7’si AK PARTİ’den, 3 milletvekilimiz CHP’den, 1 milletvekilimiz MHP’den, 1 milletvekilimiz de HDP’den olmak üzere. Bunu biz partiüstü, siyasetüstü, herhangi bir siyasi görüş katmaksızın bütün ülkemizin, vatandaşlarımızın bir sorunu olarak görüyoruz; o nedenle, bu konuda toplam üç ay artı bir aylık süreç içerisinde, dört ayda bu raporlarımızı tamamlayacağız. Raporlarımızda sahada neler yaşanıyor, örneğin “kırmızı hat” dediğimiz hani kullanım ve risk alanları açısından riskli büyükşehirlerimiz var, bunların içerisinde İstanbul, Ankara, Mersin, Gaziantep, Adana, Antalya İzmir gibi bu şehirlerimizde özellikle kamu kurum ve kuruluşlarımız, yerel yönetimlerimiz, STK’lerimiz ne gibi çalışmalar yapıyorlar, bu manada bir ziyaret gerçekleştirdik. Dün Gaziantep’teydik; Valiliğimizle, Büyükşehir Belediye Başkanlığımızla, oradaki AMATEM’le ve bu konuda özellikle madde kullanmış ve kurtulmaya çalışan, tedavi olmaya çalışan, arınan gençlerimizi, çocuklarımızı, vatandaşlarımızı ziyaret ettik. Bugün de Mersin’deyiz, yarın da inşallah Mersin’de olacağız Mersin’deki çalışmaları yerinde incelemek açısından.

Türkiye’nin en büyük cezaevleri arasında hemen hemen 3’üncü sırada olan, yaklaşık 10 bin kapasiteli bir cezaevi olduğunu biliyoruz, yeni açıldı. Allah kimseyi düşürmesin. (“Âmin.” sesleri) Allah’tan sizleri de en kısa zamanda hem tedavi olmuş olarak görmeyi hem de toplumla bir uyum içerisinde, barış içerisinde cezalarınızı -ya da bu süreci- tamamlamanızı temenni ediyoruz. Her şey size bağlı, her şey sizin elinizde. Biliyorsunuz, bir insan sağlığını yitirmeden önce kıymetini bilmiyor; hasta olduğumuz zaman sağlığımızın kıymetini biliyoruz. Dışımız ağrımadığı zaman dışımızın kıymetini bilmiyoruz. İşte, özgürlük de bunun gibi bir şey, gençlik de bunun gibi bir şey. Yaşlanınca “Ah gençlik, vah gençlik!” diye ah vah ediyoruz ama iş işten geçiyor. Özgürlüğünüzü de kaybedince siz burada, işte bu duvarların arkasında o yaşadığınız önceki özgür yaşantınızı bence hepiniz iple çekiyorsunuz, “Keşke buralara düşmeseydik.” diyorsunuz. Bir kısmı, tabii, kader mahkûmu. Ama bizim Mersin’le

ilgili bugünkü ve yarınki gündemimiz özellikle Mersin Tarsus Cezaevinde, İnfaz Kurumunda madde bağımlılığına bulaşmış gerek torbacı gerek satıcı ve bu vesileyle de birtakım suçlara karışmış sizleri dinlemek istiyoruz. Sorunlarınızı, bu süreçte neler yaşadığınızı -hani “Damdan düşene sor.” demiş ya Nasrettin Hoca, o nedenle- biz sizleri dinlemek istiyoruz; sahadaki çalışmaları, sizlerin yaşadığınız sıkıntıları, sorunları ve bizlere aktarıp da Türkiye Büyük Millet Meclisinde çözmemizi istediğiniz bazı problemler, sorunlar varsa onları da açık yüreklilikle dinlemek istiyoruz.

Burada 5 milletvekili arkadaşımız var; diğer milletvekili arkadaşlarımız programları nedeniyle katılamadılar ama katılmayı çok istiyorlar.

Burada konuşulan her şey Madde Bağımlılığı Komisyonunun notları arasında kalacak; bir başsavcıya, bir cezaevi müdürüne, vesaireye, sizin bu kurumunuzda çalışan insanlara aktarılmayacak. O nedenle, çok açık yüreklilikle konuşun. Her partiden milletvekili arkadaşımız burada; sizlere birtakım sorular soracaklar. Hem sizlerle tanışmak hem de bu illeti, bu hastalığı çözmek için sizlerden de bu konuda hem destek hem yardım istiyoruz; açık yüreklilikle, gönlünüzden, içinizden geldiği gibi bu konuları anlatmanızı istiyoruz.

Ben, müsaade ederseniz, milletvekili arkadaşlarımı tanıtmak istiyorum: Kâtip Üyemiz Çorum Milletvekilimiz Sayın İlksen Ceritoğlu Kurt; Uşak Milletvekilimiz Alim Tunç; Gaziantep Milletvekilimiz Akif Ekici; Kütahya Milletvekilimiz Sayın Mustafa Şükrü Nazlı. Diğer arkadaşlarımız da Türkiye Büyük Millet Meclisinden uzman arkadaşlarımız; “stenograf” dediğimiz, sizin bütün konuşmalarınızı not eden arkadaşlarımız.

Şimdi, ben sözlerimi tamamlarken, tekrar sizlere Allah yardımcınız olsun diyorum. (“Allah razı olsun” sesleri) En kısa zamanda bu ortamdan özgürlüğünüze kavuşmanızı diliyoruz. Ama şunu özellikle rica ediyoruz: Yani, içinizden, kalbinizden, yüreğinizden geldiği gibi, doğal olarak, hiçbir şeyden çekinmeden... Çünkü biz buraya herhangi bir ceza ya da, ne bileyim, ödül ya da sizleri eleştirmek için gelmiyoruz; bu “uyuşturucu” dediğimiz illetten dolayı Türkiye çapında, ülkemiz çapında, minicik minicik bedenlerin, 12 yaşında, 15 yaşında, 18 yaşında çocuklarımızın toprağa gömüldüğünü, bunun da mutlaka bir şekilde ortadan kaldırılması, tedavi edilmesi gerektiğini düşünüyoruz, o nedenle yanınıza geldik. Yardımlarınız için de teşekkür ediyorum, hepinize saygılar sunuyorum.

Öncelikle sizlere söz vereceğiz, sonra da milletvekili arkadaşlarımız sizlere sorular yöneltecekler, bu konuyla ilgili de fikirlerini söyleyecekler.

Evet, var mı söz almak isteyen? “Niye buraya düştük, burada ne işimiz vardı? Keşke gelmeseydik.” Ondan sonra...

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Burada bir şikâyetiniz var mı?

BAŞKAN – Yani, cezaeviyle ilgili... Çok modern bir cezaevi hakikaten ama ne kadar da modern olsa sonuçta özgürlükler kısıtlanıyor. Ben de cezaevi doktorluğu yapan biriyim, 1991 yılında Kahramanmaraş E Tipi Kapalı Cezaevinde doktorluk yaptım. İşinizin, yaşantınızın ne kadar zor olduğunu biliyorum ama, Allah düşürmesin diyorum.

Şimdi, söz almak isteyen arkadaşlar varsa ayağa kalksın, el kaldırsın, ben söz vereyim.

Buyurun.

İSMAİL – Ben 2015’ten bu yana, şu an hâlen cezaevinde yatıyorum. Daha önce ben uyuşturucu madde bağımlısıydım, denetim görüyordum; denetim gördükten sonra zaten bir iftira yüzünden cezaevine düştüm. Yani, burada ben kendimi bir nevi yetiştirdim. Nasıl yetiştirdim? Yani, Yusuf (AS)’nin medresesi gibi gördüm; yani, daha önce ben Allah’ın kelimasını bilmezken burada Kur’an okumayı öğrendim, ilim sahibi oldum. Yani, iman konusunda kendimi bayağı bir geliştirdim. Yani,

cezaevinden ben bunu anladım: İmanım kuvvetlendi, Yusuf (AS)’nin medresesi gibi gördüm. Yani, şu anda da, çok şükür, madde falan kullanmıyorum. Burada her hafta sinema izliyoruz, Kur’an kursumuz var cezaevinde, saz kursumuz var. Yani, cezamızı bir şekilde geçirip gidiyoruz Sayın Milletvekilim.

BAŞKAN – Kaç kardeşsiniz?

İSMAİL – 26 kardeşiz.

BAŞKAN – Tek anneden mi?

İSMAİL – 3 annem var. Babam 3 kişiyle evli.

BAŞKAN – Nerede? Tarsus, Mersin?

İSMAİL – Adana’da oturuyorum. Aslen Urfalıyım; doğma büyüme Adana.

BAŞKAN – Peki, hangi maddeleri kullandın, neden kullandın? Bu işe seni kim itti?

İSMAİL – İnanmazsınız, arkadaş ortamı yüzünden. Hep esrar içiyorduk, içki içiyorduk. Belli bir zamandan sonra insan bağımlı oluyor; bir şey bulamadığı zaman gidiyor hırsızlık yapıyor maddeyi almak için. Yani, ne bileyim...

BAŞKAN – Arkadaş çevresi mi daha çok sizi...

İSMAİL – Aynen, arkadaş çevresi.

BAŞKAN – Eğitim var mı İsmail?

İSMAİL – Şu anda mı?

BAŞKAN – Yok, yani, bu süreçte. Kaç yıl kullandın?

İSMAİL – Ben yaklaşık yedi, sekiz kullandım. Şu an beş yıldır kullanmıyorum. Üç yıldır cezaevindeyim; çıksam bile, Allah’ın izniyle, kullanmayacağım çünkü burada kendime bayağı bir ders aldım; iman sahibi olduk, yani takva sahibi olduk cezaevinde.

BAŞKAN – Peki, biliyorsunuz, gençlerimizden özellikle ortaokul çağında -ve hatta ilkokul diyorlar ama o konuda çok sağlam bir istatistik yok- 12, 13, 15 yaşlarında madde kullanan gençleri duyuyoruz biz; annesi ızdıraplı, babası ızdıraplı, annesi babası... Anne, biliyorsunuz, dokuz ay karnında taşıyor sizi; o kadar doğum sancısı... Öyle bir sancı ki bütün dünyadaki ağrıların en başında gelen bir sancı. Sonra, doğuruyor sizi anneniz ya da bizi doğuruyor annelerimiz; büyüyene kadar emziriyor, gece “Uyandı mı, uyanmadı mı?” diye kalkıyor, üstünü örtüyor. Öyle anneler var ki çocuğu maddeye bulaştıktan sonra artık polise ihbar ediyor, “Benim çocuğu alın götürün, artık dayanamayacağım.” diyor. Annesini dövenler mi dersiniz; babasına hakaret edenler mi, bıçak çekenler mi dersiniz. Yani, bu aile trajedisi sadece o aileyi değil, aslında hepimizi... Biz de babayız, anneyiz, bu toplumun birer ferdiyiz. Çocuklarımızı bu illetten, bu hastalıktan kurtarmamız lazım.

İSMAİL – İnşallah.

BAŞKAN - Ne gibi tavsiyelerde bulunacağız İsmail?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç yaşındasın İsmail?

İSMAİL – 27 yaşındayım efendim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Annen ne yapsaydı sen buna tevessül etmezdin? Yani, arkadaş çevresi kötü ama...

İSMAİL – Yani, çoğunluğu hep arkadaş çevresi oluyor Hocam.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, kardeşlerinden kullanan var mı başka?

İSMAİL – Yok, bir tek benim.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Bir tek sen varsın.

İSMAİL – Evet. Yani, çevrenin değişmesi gerekiyor, arkadaş çevresinin. Yani, hani ben kendimi söyleyeyim: Arkadaş çevremi değiştirdiğim için şu an uyuşturucu içenle gezmiyorum, dışarıya izne gittiğim zaman uyuşturucu içen arkadaşım ile gezmiyorum. Eğer onunla gezmiş olsam tekrar uyuşturucu içeceğim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Eski torbacılar etrafında dolanmıyor mı?

İSMAİL – Yani, illa ki vardır ama hiç muhatap olmuyoruz, selam vermiyoruz, yanlarından bile geçmiyoruz.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, Allah nasip ederse, buradan çıkınca planın ne?

İSMAİL – Planım güzel bir evlilik, güzel bir iş.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ne işi? Elde ettin mi bir şey, burada bir kabiliyet kazandın mı?

İSMAİL – Tabii ki, tabii ki.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ne öğrendin?

İSMAİL – Yani, en çok Allah'ın kelamını öğrenmem benim için büyük bir şey oldu.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Çıkınca meslek olarak neyi planlıyorsunuz?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne iş yaparsın?

İSMAİL – Yani, çiftçilik üzerine düşünüyorum; eğer nasip olur da buradan çıkarsak çiftçiliği düşünüyorum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadar kaldı?

İSMAİL – Yirmi ay cezam var efendim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Allah kurtarsın inşallah.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Allah kurtarsın.

İSMAİL – Sağ olun.

BAŞKAN – Denetimli serbestlik var mı sizde tekrar?

İSMAİL – İki yıl denetim görüyoruz.

BAŞKAN – Beş senedir temizsin, değil mi?

İSMAİL – Evet, evet, Allah'ın izniyle...

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Allah kurtarsın diyeceğiz.

BAŞKAN – Geçmiş olsun İsmail.

İSMAİL – Allah razı olsun Sayın Milletvekilim, sağ olun.

BAŞKAN – Başka söz almak isteyen var mı arkadaşlar?

Buyurun.

AHMET – Elinizden öper, 3 çocuğum var, 11 kardeşiz.

Benimki de gerek arkadaş gerek çevre gerek de para hırsı veyahut da işsizliğin vermiş olduğu bir şey diyelim. Bir hata yaptım. Ben kendim uyuşturucudan yatan insanım. Toplumdan da, gerçekten, bu konudan dolayı özür diliyorum; yani, yaptığım bir suçtu. Burada suçun net manasını öğrendim çünkü en büyüğü 10 yaşında -elinizden öper- 3 çocuğum var, onların bir damla gözyaşına bile değmiyor kesinlikle ve kesinlikle.

Dört yıl üç aydır yatıyorum; üç yıl denetimli var. Şu an aklımdaki tek düşünce: Ben bunun pişmanlığını yaşıyorum fakat dışarıda -buradan kısmet olur, Allah nasip ederse çıktığım zaman- 35 bin lira ödenmesi gereken, tarafıma verilen para cezası var; yani, bunu ne şekilde öderim, onun düşüncesi içerisindeyim, her zaman için de kendi kendime bu soruyu sordum. Bir yerde asgari ücretle çalışıyor olsam ev kirası, çocukların geçimi... Yani, çıkmazın içerisindeyim. Mutlaka ki Rabbim bir şekilde yardımcı olacaktır. Şu an düşüncem bu: Kendi pişmanlığımın içerisindeyim. Başka da söyleyecek bir şey... Bilmiyorum.

BAŞKAN – Ahmet, sen nasıl bulaştın bu işe? Torbacılık mı var, satış mı var, kullanma mı var?

AHMET – Şimdi, şu şekilde söyleyeyim Başkanım: Arkadaş çevresi olarak... Ben dükkân işleten bir insandım, ben erkek kuaförüyüm; hani, gelen bir müşterimin “Bu şekilde olursa -borcum vardı biraz etrafa- bunu daha çabuk ödersin...” Bir anlık gafflete geldim yani, şeytana uydum demiyorum, bir şekilde şey oldum. Yani, Allah’a hamdolsun ki bu, teşebbüste kaldı, hiçbir şekilde gerçekleşmedi. Bunu yapmış olsaydım belki etrafta o kadar insan zehirlenecekti; bunu burada dört sene üç ay içerisinde gerçekten öğrendim, biliyorum. Çocukların gözlerinden akan bir damla yaşına bile değmiyor.

BAŞKAN – Hiç kullandınız mı kendiniz?

AHMET – İstisna, yani bir veya ikidir.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Operasyonla mı yakalandınız, nasıl yakalandınız?

AHMET – Yol kontrolünde yakalandım efendim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Satıcı olarak mı, kullanıcı olarak mı yatıyorsunuz?

AHMET – Teşebbüste kaldığı için şu an net olarak bir şey söyleyemiyorum. Ama şu an aklımdaki tek düşünce, tarafıma verilen 35 bin lira para cezası. Nasıl ödeyeceğim, ne şekilde işin içerisinde çıkacağım bilmiyorum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yatmış olunca para cezası devam ediyor mu?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Devam ediyor mu yatana da?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Siz şu anda hapis cezası... Ayıryeten para cezasını da çıkınca ödemek durumundasınız, değil mi?

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Tabii, tabii, o ayrı.

AHMET – Evet, ödemezseniz hapis cezasına dönüyor.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Ödemezse onun için de yatar.

AHMET – Yani, ne şekilde yapıp bunu ödeyebilirim? Asgari ücretle bile bir işe girsem, bir müteahhittin yanına, bir işverenin yanına gittiğinizde sizden sabıka kaydı istiyor; bunda muhtemelen bu çıkıyor, bizim geçmişimiz. Temiz bir insan varken beni almamasını da haklı olarak görüyorum, yani kendi yaptığım hatayı bir başkasına da mal etmek istemiyorum kesinlikle. Çıkmazın içerisindeyiz. Önce Rabb’imden, sonra siz devlet büyüklerimizden bu konuda...

BAŞKAN – Berberlik mesleğin var, değil mi?

AHMET – Erkek kuaförüyüm ben, evet. Burada, kurumda da, aynı şekilde, erkek kuaförlüğü yapıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

NİYAZİ – Bakanım, şu anda ben burada yatırırsam oğlumun yüzünden yatıyorum. 2011’de -Allah insanı cezaevine düşürmesin- ben cezaevinde yattım, dışarı çıktım. Ben oğlumu okula yazdırdım, “Git oğlum, benim gibi cahil kalma, oku; ben senin arkadayım.” dedim. Ben inşaat ustayım, inşaatla uğraşıyorum. Bu gitti uyuşturucuyla uğraştı. Uyuşturucuyla uğraşırken ben gittim karakola, oğlumu şikâyet ettim; karakol bir şey yapmadı. Ben burada oturmuyorum, ben İzmir’de oturuyorum. Karakol bir şey yapmadı. Karakol bir şey yapmayınca -evlattır- ben oğlumun peşini bırakmadım, kalktım yakaladım, dövdüm. Dövrken oğlum kalktı beni şikâyet etti. Hâkim kalktı bana iki sene dokuz ay on gün ceza verdi. Şu anda, 2014’ten beri yatıyorum, oğlumun yüzünden yatıyorum ben.

BAŞKAN – Oğlun nerede?

NİYAZİ – Oğlum şu anda İzmir’de.

BAŞKAN – O da mı yatıyor?

NİYAZİ – Yok.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İki yıl dokuz ay cezayı 2014’te mi aldın?

NİYAZİ – Efendim?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne zaman aldın cezayı?

NİYAZİ – 2011’de bir ceza aldım. Yargıtaya gönderdim; Yargıtay tasdik etti, bana gönderdi.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, oğlun devam ediyor mu kullanıcı olarak şu anda İzmir’de?

NİYAZİ – Kullanıyor. Ben şu anda burada cezaevine düştüm, ailem perişan oldu. Ben buradayım; elinizden öper, 2 kızım var, bir de eşim var. Dağıldık, hepimiz bir yanda kaldık, dağıldık gittik yani. Oğlum yüzünden şu anda cezaevinde yatıyorum ben. Şu ana kadar ben alkolün, içkinin, esrarın ne olduğunu bilmiyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – 2011’de neden dolayı girdin?

NİYAZİ – 2011’de işte oğlumu okula yazdırdım; gitti esrara, uyuşturucuya bulaştı.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hayır, tahmin ediyorum ki sen iki ceza almışsın; yoksa iki yıl ceza alsan şimdiye kadar çikardın sen.

NİYAZİ – İnfazım yandı.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ha, infazın yandı.

NİYAZİ – İnfazım yandı. İnfazı bitirdikten sonra açığa çıktım, ben şu anda onun cezasını yatıyorum. Yani, hepinizden özür diliyorum da şu anda şahsım olarak konuşuyorum. O hâkime söyledim: “Sayın Hâkim Bey, şu anda ben oğluma sahip çıkmasam, gitse hırsızlık yapsa siz beni çıkaracaksınız, diyeceksiniz ki: ‘Ya, sen çocuğuna niye sahip çıkmıyorsun?’ Ben çocuğuma sahip çıkıyorum, siz kalkıp da bana ceza veriyorsunuz.”

BAŞKAN – Ne yakalattın? Yani, oğlan torbacılık mı yapıyordu?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yok, dövdü diye...

NİYAZİ – İçiyordu, ben de dövüyordum, “İçme.” diyordum. O da beni şikâyet etti, ceza aldım ben.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – 18 yaş üstü olduğu için...

NİYAZİ – Yani, şu an ailem perişan oldu.

BAŞKAN – Tamam Niyazi Bey.

Buyurun.

UMUT – Efendim, ben de uzun zaman uyuşturucu madde kullandım. 2 kardeş yatıyoruz biz de. Ben de hemen hemen beş yıl uyuşturucu madde kullandım. Evin en büyüğüyüm. Benim bir ufağım var, o da uyuşturucu maddeden yatıyor şu an, kendisi açık cezaevinde. Bir nevi arkadaş kurbanı olduk. Hani, biz bu cezaları yatıp çıkacağız. Bizim sizden tek bir isteğimiz var: Milletimizi Millet Meclisinde temsil ettiğiniz için, gençler olarak, mahkûmlar olarak biz bir sicil affı istiyoruz. Ben yarın, öbür gün çıkacağım; on bir ayım kaldı. Altı senedir yatıyorum. Yani, bir sicil affı... Yani, bir yurt dışı olsun, bir çalışma olsun... Bir fabrikaya girerken bile sabıka kâğıdı istiyorlar. Bu işleri yapamadığımız zaman gene bu müptelaya... Bu sefer nasıl tekrardan para buluruz onun yollarını arayacağız. Ama en azından sicilimiz bir temizlense, en azından UYAP’a girildiğinde “Sabıkası yoktur.” dediği dakika göğsümüzü gere gere çalışacağız. Ezik çalışmak nerede, göğsünü gere gere çalışmak nerede? Sizden talebimiz...

BAŞKAN – Daha önce ne iş yapıyordun Umut?

UMUT – Daha önce Volkswagen servisinde çalışıyordum burada, Adana’da. Araba tamircisiyim.

BAŞKAN – İyi bir işin varmış.

UMUT – Çok güzel işim vardı işte...

BAŞKAN – Nasıl bulaştın?

UMUT – İçen arkadaşlarımızın kendilerinde para bittiği takdirde parası olan arkadaşları olunca biz de kurban seçildik. Ben beş yıl eroin kullandım. Çok şükür, Allah’a çok şükür altı senedir yatıyorum, temizlendim ama, işte, yani zararlarını da gördüm, maddiyattan çok manen daha çok zarar gördüm. Yani, çok şükür ailem arkamda, annem babam daha da arkamdalar, her haftaya görüşmeye gelirler, sıkıntıları yok. Bazen burada olduğuma seviniyorlar, annem “Çok şükür oğlum, sesini duymak da güzel bir şey.” diyor. Ölmekten beterdik biz.

Yani, sizden tek şeyimiz: Bir sicil affı veya böyle bir şey...

BAŞKAN – Bunlar kayda giriyor.

UMUT – Yoksa, bu kadar arkadaşım var, benim gibi binlerce mağdur var yani. Gelip bir sene yattığı için dışarı çıkıyor iş bulamıyor. Niye? “Sabıka almış.”

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sabıkalı olanların da yerleştirilme durumu söz konusu fabrikalara, atölyelere.

UMUT – Doğru efendim. İŞKUR’a da gittim ben, İŞKUR’da da müracaatta bulundum yani hükümlü kontenjanından.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hükümlü kontenjanları da yapılabilir.

UMUT – Evet.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İnşallah, bunların sayısını artıralım.

UMUT – Evet efendim. Sizden tek ricamız, yani, Allah rızası için.

ALİM TUNÇ (Uşak) – En azından sizin işiniz artsın.

BAŞKAN – Başka arkadaşlardan söz almak isteyen var mı?

Buyurun.

EMRULLAH – Efendim, ben de uyuşturucudan ve satıcılıktan yatıyorum. Ben haksız yere ceza aldım, benim olmayan bir şeyden ceza aldım Mersin 2. Ağır Ceza Mahkemesinden; bana beş sene ceza verdi efendim. Tamam, bir önceki sabıkam uyuşturucu olduğundan dolayı bana kalktı ekstradan bu cezayı uygun gördü, “Sen potansiyel suçlusun.” dedi, bana bu cezayı verdi efendim. Üstelik benim olmayan şeydi.

Umut arkadaşımın dediğine de katılıyorum. Mesela biz çalışmak istediğimiz zaman, hükümlü kadrosundan veya şeyden gittiğimiz zaman bize iş kurumu görünmüyor, yani sağlanmıyor bile; çünkü “Suçlusunuz, bir daha yaparsınız, meyillisiniz.” gibisinden bize hiçbir şekilde ne iş veriliyor ne bir şey veriliyor. Üstüne biz de mecbur kalıyoruz bazı şeylere, yapmadığımız şeylere kalkışıyoruz.

BAŞKAN – Emrullah, sen daha önce ne iş yapıyordun?

EMRULLAH – Daha önce ben buzdolabı tamircisiydim.

BAŞKAN – Nasıl başladın bu işe?

EMRULLAH – Efendim, arkadaş kurbanıyım desem daha iyi. Ailem desem, ailem beni her zaman uzak etti. Biz kendi kendimizi yaktık, kendi kendimizi bitirdik yani; yoksa ailemiz her zaman üstümüze düştü, uzaklaştırdı bizi.

BAŞKAN – Hem kullandın hem de sattın mı?

EMRULLAH – Yok, kullandım. Satma yok, kullandım ben sadece.

BAŞKAN – Nereden temin ediyordunuz?

EMRULLAH – Dışarıda çok efendim, o şekilde söyleyeyim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nerede, onları söyleyin arkadaşlar? Hem kendinize hem bize... Yani, nasıl çok?

BAŞKAN – Yani, siz nasıl ulaşıyorsunuz?

EMRULLAH – Her yerde.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nasıl ulaşıyorsunuz? Onlar mı sizi buluyor?

EMRULLAH – Buluyorlar, onlar bizi buluyorlar.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Onlar sizi buluyor.

EMRULLAH – Evet.

BAŞKAN – En tepedeki adamı biliyor musun?

EMRULLAH – Hayır.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, şimdi, bugün tanıdığın bir adam sana “Bir şey içer misin?” diye mi söylüyor, yoksa... Yani, nasıl kavuşturuyorlar sizinle o torbacıları?

EMRULLAH – Ya, denk geliyor, düşüyor yani önüne geliyor, o an buluşuyorsunuz. Öyle oluyor yani.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne zaman biteceğini de biliyor zaten, değil mi?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ya, mesela buzdolabı tamir ettirmeye gelip, seninle dost olup öyle mi bırakıyor, ilişki öyle mi yürüyor, yoksa... Nasıl hissediyor senin ona meyilli olduğunu?

EMRULLAH – Ya, zaten gittiğin zaman kendisi zaten biliyor senin onun için gittiğini.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Siz gidiyorsunuz oraya?

EMRULLAH – Evet.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, bir yer mi, dükkân mı, gezen adam mı, nedir?

EMRULLAH – Söyleniyor işte, “Falan yerde. Git, bulursun.” diyorlar. Seni kendisi gelip zaten buluyor.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, sen ilk olarak ne zaman, kaç yaşında başladın?

EMRULLAH – Uyuşturucuya mı?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Evet.

EMRULLAH – 12 yaşında başladım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç kardeşsin?

EMRULLAH – 7.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaçıncısın?

EMRULLAH – 3'üncüyüm.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kardeşlerden kullanan var mı başka?

EMRULLAH – Var, onlar da cezaevinde şu an.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç kardeşin var cezaevinde?

EMRULLAH – 4 kardeşim var.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Mersinli misin?

EMRULLAH – Hayır, Adanalıyım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç sefer cezaevine düştün?

EMRULLAH – İlk girişim değil.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Yani, çünkü ilk kullanımına bağlı olarak seni cezaevine almadılar.

EMRULLAH – Hayır.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Tedavi için gönderdiler, denetimli serbestliğe gönderdiler, tabii onda da kullanmaya devam edince tekrar...

EMRULLAH – Ben denetimli serbestlik şeyini daha hiç görmedim.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ha, görmediniz daha?

EMRULLAH – Evet.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç yaşındasın sen şu anda?

EMRULLAH – 30.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sen epeyce bu işi yaptın o zaman?

EMRULLAH – Yok, normalde yapmadım. İçtim ama.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ama düzenli içmişsin.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Parayı nereden buluyordun?

EMRULLAH – Çalışıyorduk, yani, gidiyorduk, oradan geziyorduk, orayı geziyorduk. Yani, bir de ben sabıkalıyım, eski sabıkalıyım; ben hırsızlık yaptım, inkâr etmiyorum, ben çok yaptım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Anladım. Yani, ondan dolayı...

EMRULLAH – Yani, çalışmak istediğim hâlde bile iş bulamadığımdan mecbur, gidiyordum, hırsızlık yapıyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Çünkü uyuşturucu parasını bulman gerekiyor.

EMRULLAH – Evet.

BAŞKAN – Peki, gençlere ne tavsiyede bulunuyorsun uyuşturucuyla ilgili?

EMRULLAH – Bundan sonraki hayatlarını aileleriyle, sevdikleriyle bir arada geçirmelerini... Uyuşturucu ne bir şey kazandırır ne insanlığını kazandırır; her şeyini kaybettiriyor, ben bunu anladım bundan.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ben hâlâ şeyi anlamadım, hepinize soruyorum bu soruyu eğer mahzuru yoksa: Bu adamlar size nasıl geliyorlar? Yani, devlet olarak bizim bunu kesmemiz lazım. Sizler mağdurlar olarak... “3 çocuğum var.” diyorsun; yarın, bir gün onların önüne de bu adam çıkacak. Polis olarak, Hükümet olarak, devlet olarak ben o kırmızı saçlı, yeşil gözlü biri midir, nedir, yani, nasıl yanaşıyor, onu, bizim bu sistemi öğrenmemiz lazım.

Buyurun.

İzin verir misiniz Başkanım?

BAŞKAN – Olur olur, tabii.

DENİZ - Başkanım, şimdi, bunlar sürekli gezdikleri için çoğunlukla bunlar bizim arkadaşımız oluyor veya akrabamız oluyor; biz bunları buluyoruz, onlar bizi bulmuyor; mahallemizin çocuğu oluyor. “Böyle böyle ağabey, iyisi bende. Bir yere gitme, bana gel ağabey.” falan filan, böyle bize haber veriyorlar Başkanım.

BAŞKAN – Sen nasıl başladın, bulaştın ya da? Yani, kullanıcı mısın, torbacı mısın?

DENİZ – Ben normalde Tarsusluyum Başkanım. 12 yaşında Gaziantep’e göçtüm; 12 yaşında uyuşturucuya başladım Başkanım, Gaziantep’te. Şimdi, Allah’a şükür, hiçbir şey içmiyorum; abdestimdeyim, namazımdayım Başkanım.

Mahallede bir tanesini dövdüm Başkanım. Askerdim, hava değişimine geldim Başkanım, mahallede bir tanesini dövdüm sırf terbiyesizlik yapıyor diye, mahallenin yabancı diye, sevgiliyle uygun olmayan hareketler yaptığı için. Gücüm yetmedi, ben de köpeğin zinciriyle vurdum Başkanım. Bana hâkim adli kontrol verdi, haftada bir imza verdi; ben altı boyunca ilgilenmedim. En sonunda bana ceza verildi altı sene on bir ay Başkanım, şimdi onun kahrını çekiyorum.

BAŞKAN - Geçmiş olsun.

DENİZ – Sağ olun.

Yani, onlar bizi bulmuyor, biz onları buluyoruz Başkanım; mahallemizin çocuğu oluyor, akrabamız oluyor.

BAŞKAN – Peki, onlara kim satıyor? Nereden buluyor mahalledeki tanıdığın?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Burada torbacı var mı ya da büyük satıcı var mı aranızda?

EMRULLAH – Torbacı olarak ben varım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sen kimden mal alıyordun?

EMRULLAH – Efendim, dışarıda çok yani, bu şekilde söyleyeyim. Bunun önüne hiç kimse geçemez; devletimiz bu zamana kadar geçemediyse bundan sonra hiç geçemez efendim.

DENİZ – Her evden bir tane çıkıyor Başkanım.

EMRULLAH – Günbegün, gittikçe yaş şeyi düşüyor; “Dışarıda 8, 9, 10 yaşına kadar şu an içen var.” diyorlar. Hani, beş senedir ben cezaevindeyim de böyle o şekilde...

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sen beş senedir cezaevindesin de cezaevine girmeden önce en küçük kaç yaşındakine verdin?

EMRULLAH – Ben mi?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Evet.

EMRULLAH – Efendim, en fazla 16, 17 yaştı benim verdiğim; ondan başka da zaten şey yapmadım ben. Bir de ben orada kendim alıyordum, birlikte oturup içiyorduk yani, o şekilde.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hem kullanıyordun hem satıyordun.

EMRULLAH – Yok, yok, satma yok; kendim alıyordum, birlikte oturup içiyorduk onunla birlikte, yani ben kendim gidip alıyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İşte, nereden alıyordun?

EMRULLAH – Arkadaşlardan alıyorduk yani, mahallede gezen arkadaşlar var.

BAŞKAN – O adamlar cezaevinde mi peki, yakalandılar mı?

EMRULLAH – Evet, hepsi şu an yatıyor efendim.

BAŞKAN – Peki, onlar nereden satmışlar?

EMRULLAH – Vallahi bilmiyorum efendim o kadarını.

BAŞKAN – Buyurun.

VEYSEL – Öncelikle hoş geldiniz diyorum.

Şimdi, milletvekilimizin sorduğu bir soruya cevap vermek istiyorum: Bu gibi şeylerde insanlar toplum olarak bir yer belirliyorlar, ondan ona herkes birbirine haber uçurduğu için sürekli aynı yerde buluşuyorlar; bu tarzda satılıyor bu şeyler.

Ondan ziyade, diyeceğim şey: Aslında bardağın biz hep dolu tarafından görmeye çalışıyoruz; insanları, mağdurları dinliyoruz sürekli. Bir anne babanın neler çektiğini gerçekten anlamak mümkün değildir.

Şimdi, benim 2 kardeşim uyuşturucudan yatıyor şu anda; insanlar tarafından kullanılmış. Küçük çocukların hapishanede ne işi var?

Devletimiz gerçekten bunu yok edebilecek güçte ama, Allah kahretsin, bazı şeyler, bazı sorunlar çıktığı için pek yoğunlaşamadığını düşünüyorum. Aslında ben bu çevrede de oturmuyorum, Mersin’de oturmadığım için bu çevreyi tam bilmiyorum ama... Dedığınız gibi, hepimizin ayrı hikâyesi var.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Nerede oturuyorsun?

VEYSEL – Ben İstanbul’da oturuyorum. Yani, buraya da kendim... Ailem de burada oturuyor.

Hepimizin ayrı hikâyesi var, şimdi, hepimiz dram yaşamışızdır yani.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Evet.

VEYSEL – Kimsenin iyi bir yaşantısı yoktur şu anda. Bunu nasıl dile getirebiliriz en makul şekilde, onu dile getirmeye çalışacağım ama eğer sorunuz olursa cevaplayabilirim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, mesela benim hâlâ aklım almıyor, kusura bakmayın: Şimdi, bu adamlar -izlediğimize ya da öğrendiklerimize göre- mesela belli kişileri bulup hedef ediniyor; gidiyor onlara, işte, parası varsa ya da belli zayıflıkları varsa onun üstüne gidiyor. Şimdi, para şeyine bakmıyorlar mı bunlar? “Para lazım, para bulabilir...” Yani, sizi iki türlü suça sevk ediyorlar: Hem kullanıyorlar hem de para yoksa sattırıyorlar. Yani, bu adamla bu ilişkiyi kurana kadar nasıl... Bir kere deyince inanıyor musunuz siz? Yani, ben sormak istiyorum, yanlış anlamayın, bir anne olarak soruyorum.

VEYSEL – Tabii, tabii, çok normal.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, bunu öyle sorduğumu düşünün.

VEYSEL – Ya, şimdi, dedığınız gibi, bir yer belirleniyor, başka bir yerden oraya geliyor -mahalle diyelim yani en azından- mahallede de yayılıyor. Çünkü çoğumuz birbirimizi tanımıyoruz belki burada ama o semtte oturan insanların hepsinin biriyle bağlantıları vardır; işte, burada vardır, şurada vardır. Hani, nokta var, herkes karınca gibi oraya yuvalanıyor diyebilirim. Dedığınız gibi, karteller vardır; uyuşturucu bir yerden geliyor, tek elden gelmiyor; hani, tek bir yerden gelmediği için bunu saklamak da... Bizi açacağını düşünüyorum, o yüzden, hani burada kime sorsanız...

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ama biliyorsanız söyleyin arkadaşlar.

VEYSEL – Bakın, burada kime sorsanız soru aşar o kişiyi çünkü demek istediğim şu: Hani, 500 el değiştiriyor dersen biraz abartmış olurum ama bir 10 el değiştiriyordur kesinlikle gelene kadar.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, “Osman ağabey” diye biri bu işin başı mı bilmiyorsunuz? O ona, o ona, o ona, öyle geziyor, değil mi?

VEYSEL – Yok, evet, evet.

BAŞKAN – Geçmiş olsun.

VEYSEL – Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun.

DOĞAN – Ben Hepatit-C hastasıyım. Dışarıda devlet büyüklerimiz bu konuda yardımcı oluyor mu hükümlülere?

BAŞKAN – MS?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hepatit-B.

DOĞAN – Hepatit-C.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hepatit-C mi?

DOĞAN – Evet Başkanım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Tedavi olmuyor musun?

DOĞAN – Benim bir ay cezam kaldı.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hayır, Hepatit-B raporunla ilaç tedavisi olman gerekiyor.

DOĞAN – Yok, İstanbul’dan yeni gelecek ilaçlarım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – İnterferon, bir ilaç kullanmıyor musun bununla ilgili?

DOĞAN – Yok, yeni gelecek.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Gelecek ama ilacın, değil mi?

DOĞAN – Evet. Bir ay cezam kaldı. Acaba dışarıda da devlet büyüklerimiz bu konuda yardımcı olacaklar mı bize?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, tabii ki. Sonuçta sağlık raporunla ilaç alacaksın.

DOĞAN – “35-40 bin lira.” diyorlar bir kutu ilaca.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Senin sağlık güvencen yok?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Öyle mi ilaç?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – İnterferon... C’ninkiler pahalı da P fiyatını bilmiyorum.

BAŞKAN – Pahalı.

DOĞAN – Devlet büyüklerimiz yardım etmiyormuş bu konuda herhâlde.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Şeye başvurursun o zaman, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımızın Fak-Fuk-Fon’u ilaç veriyor.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI UZMANI HANDAN SAZLI – Evet, yani sosyal yardım vakıflarına, mesela dayanışma vâkıflarına mesleğinizle birlikte fakirlik durumunuzu...

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Valiliğe başvuru...

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI UZMANI HANDAN SAZLI – ...ihtiyaç durumunuzu yazsanız da ilaç parasını karşılarlar. Genel Sağlık Sigortası kapsamında da birçok ilaç dâhil oluyor diye biliyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yaşı yüksek ama.

BAŞKAN – Şimdi, burada, cezaevinde yataırken -ben doktorluk da yaptım- tabii, sistem nasıl... Buradaki revire gideceksin, doktorlara...

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Alıyormuş zaten. Çıkışını soruyor.

DOĞAN – Yok, ben yeni başvurdum da portör için kan vermişim, çalışmak için. Kanımda Hepatit-C...

ALİM TUNÇ (Uşak) – “Dışarıya çıkabilir miyim bu raporla beraber?...”

BAŞKAN – Onu hukuki olarak...

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hayır, hayır, onu demiyor.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Yok, onu demiyor, bir ayı kalmış tahliye olmaya, onu demiyor.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – “Çıkınca ilaçlarımı nasıl alacağım?” diyor.

BAŞKAN – Tamam, “Tahliye olduktan sonra bu ilaçları nasıl alacağım?...”

DOĞAN – Evet Başkanım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığıyla... Valiliğe başvuracaksın.

BAŞKAN – Sosyal Yardımlaşma Kurumuna müracaat edeceksin.

DOĞAN – Yardım etmiyorlarmış duyduğuma göre.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yok, ederler.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Raporunuzun...

ALİM TUNÇ (Uşak) – Raporlu olduğunuz için, rahatsızlığınızdan dolayı edilir.

BAŞKAN – Sen nasıl bulaştın bu işe?

DOĞAN – Eroinle başladım, eroin bağımlısıyım ben.

BAŞKAN – Satma var mı?

DOĞAN – Yok, içme.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sen iğneyle alıyordun eroini, değil mi?

DOĞAN – Evet.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Oradan da Hepatit-C almış.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadardır kullanmıyorsun?

DOĞAN – Ben iki, üç senedir kullanmıyorum Başkanım, bıraktım yani tamamen.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hiç canınız istiyor mu?

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadardır yatıyorsun burada?

DOĞAN – İki, üç senedir yatıyorum; yani, bir tek burada değil, Mersin’de, Niğde’de yattım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Cezaevinde bulabildin mi?

DOĞAN – Yok Başkanım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Canınız istiyor mu? Yani, ortada hele bir şey... İçinizden hâlâ geliyor mu, yani temiz olduğunuza inanıyor musunuz?

DENİZ – Heves kalmadı Başkanım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Kalmadı, değil mi?

İBRAHİM – Hocam, şimdi, kullanmak isteyen insanlar burada bulunmaz. Gitmek için telin arkasından atlama yani firar etme olasılıkları var. Temiz olduğumuz için şu an buradayız; tedavimizi gördük, hâlâ da görüyoruz.

Ben nasıl başladım? Ben bir motosiklet kazası geçirdim. Kuzenim de bunu kullanıyordu. Bana kullanmadığı zaman bedeninde ağrılar olduğunu söylüyordu, mesela kemikleri sızlıyormuş falan. Ben o kazadan sonra dizimi hissetmiyordum. Yani, bunu öyle bir nokta, iki nokta diye diye 2009’dan 2015’in sonlarına kadar kullandım. Sırf bırakabilmek için de bazı yollara başvurdum; esrar kullandım, ondan sonra, hap attım yani sırf bunun krizini atmak için çünkü yatırmıyordu. Bulamadığınız zaman kendinizi sürekli bir yere vuruyorsunuz; uyku uyumuyor, ondan sonra, sürekli halüsinasyon görüyorsunuz, soğuğa gelemiyorsunuz, sıcağa gelemiyorsunuz, yemek yiyemiyorsunuz, mide kasıntıları yani... Ondan sonra, defalarca hırsızlık yaptım sırf bu yüzden. En sonunda, bırakabilmek için birkaç yerde gasp diyeyim ben, yani sırf “Devlet beni alsın, cezaevine koysun, bu illetten kurtulayım.” diye... Yani, çünkü dışarıda bu illetten kurtulmamız bana göre imkânsızdı çünkü hastaneye gidiyorduk, kriz yaşadığımız zaman tekrar hastaneden kaçıp bu illete tekrar bulaşıyorduk.

Benim de yaklaşık üç-üç buçuk yıl kadar cezam var; ikisi uyuşturucudan. Biri Mersin Açıkta, devletin vermiş olduğu iki... İlacı yakalattım, reçetem yoktu -“kırmızı reçete” diyorlar- reçetem olmadığından dolayı bana iki yıl altı ay hapis verildi. On aylık da ayrı bir cezam vardı uyuşturucudan; denetim verdi, denetime uymadığım için de o on aylık cezamı da şey yaptı, nasıl söyleyeyim?

ALİM TUNÇ (Uşak) – İlave etti.

İBRAHİM – Yandı yani, evet. Bundan dolayı üç yıl ceza aldım ben.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadardır buradasın?

İBRAHİM – Yaklaşık altı aydır buradayım. İki yıl da Mersin Kapalı ve Açıkta yattım Hocam.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yatacaksın?

İBRAHİM – Yattım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yattınız.

İBRAHİM – 2016 Şubattan beri yatıyorum ben.

Ondan sonra, benim kardeşim de ben cezaevine girdikten sonra nişanlıydı, nişanlısından ayrılmış, uyuşturucu batağına düşmüş. Bizim ailevi durumumuz sıkıntılı; benim annem rahmetli, 2002’den beri rahmetli.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Allah rahmet eylesin.

İBRAHİM – Dağınık bir ailenin çocuğuyum yani. Bu yüzden eşimden de ayrılmak zorunda kaldım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sizin çocuğunuz var mı?

İBRAHİM – Kardeşlerimi en son dört yıl önce gördüm. 8 kardeşiz. Görüşmeye gelenim yok.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Çocuğun var mı?

İBRAHİM – Yok. 1 oğlum var, ilk eşimden, onu da sekiz yıldır görmüyorum zaten. İkinci eşimden de çocuğum rahmetli oldu.

Yani, ben kardeşlerimi görmek istiyorum. 2 kardeşim Kıbrıs’ta, kız ve erkek kardeşim; bir kardeşim de Alanya’da.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, bunu görmenize devletin bir engeli yok. Onlar gelmiyorlar, doğru mu?

İBRAHİM – Evet, onlar gelemiyor diyeyim ben.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Neden?

İBRAHİM – Mesela şu an ben küçük kardeşimin hangi cezaevinde olduğunu bilmiyorum; ölü mü, sağ mı onu da bilmiyorum, haber alamıyorum. Dışarıdan bir babamla konuşuyorum, o da bir dakikalık bir görüşme: “Baba ne yapıyorsun?” “İyiyim.” diyor, ondan sonra kapatmak zorunda kalıyorum çünkü baba-oğul ilişkisi yok.

Ben okul okumadım, okuma yazmayı cezaevinde öğrendim. Yani, bana imkân verilirse, ben sporcuyum yani hayatımı hamallık yaparak kazanırım.

Benim söyleyeceklerim bu kadar.

BAŞKAN – Evet, İbrahim Bey, geçmiş olsun hepinize.

İBRAHİM – Sağ olun.

BAŞKAN – Bize iletmek istediğiniz başka bir şey var mı?

Buyurun.

ABDULLAH – Sayın milletvekilim, cinayetten yatıyorum. 78 yaşındayım. Yaşlılık maaşı alıyorum. Vasim gitmiş, diyor ki: “Kesmişler.”

3 oğlum var; biri İzmir’de okuyor, biri Eskişehir’de okuyor, biri Batman’da okuyor. Evde kimse yok. Benim 2’nci eşim var, 15 çocuğum var. Maaşımı kesmişler, yaşlılık maaşımı.

BAŞKAN – Niye kestiler?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – 65 yaş maaşı mı?

ABDULLAH – 78 yaşındayım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hayır, 65 yaş maaşı mı alıyordunuz?

ABDULLAH – Evet. Üç aylığı bir seferde alıyordum; onu da kesmişler.

BAŞKAN – Sizin ki uyuşturucuyla mı ilgiliydi?

ABDULLAH – Yok, cinayet, cinayetden yatıyorum.

BAŞKAN – Sizin kinin madde bağımlılığıyla alakası yok, değil mi?

ABDULLAH – Yok, kimsem... Benim 2 eşim var, 7 küçük çocuk var. Öbürü kızdı, gitti, evlenmiş.

İBRAHİM – Amcanın uyuşturucuyla alakası yok.

BAŞKAN – Uyuşturucuyla alakası yok, değil mi? Tamam, peki.

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Hangi sporu yapıyorsunuz?

İBRAHİM – Hocam, ben boksörüm, aynı zamanda vücut çalışıyorum ama burada spor olanağımız yok. Yani, doktordan raporum olmasına rağmen...

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Spor yapan insan nasıl böyle bir şey kullanır ya?

İBRAHİM – Hocam, dedim ya, ben motosiklet kazası geçirdim. Dizimde iki tane yırtık oluştu, bağlarda kopma; uyuşturucu ayağa kaldırdı beni, öyle diyeyim Hocam size.

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Allah kurtarsın.

İBRAHİM – Sağ ol Hocam. Allah’a çok şükür, zihnimden sildim yani, şeyim yok izne gidip geldiğim zaman bile.

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Sen sporcu adamsın ya. Sporcu adam disiplinlidir, iradesine hâkimdir, iyi insandır yani.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, devletten ne bekliyorsunuz? Şu imkânların dışında beklentiniz ne ?

İBRAHİM – Sayın Milletvekilim, şu an imkân verilse vücut olarak çalışmaya devam etmek istiyorum yani ülkemizi temsil de etmek istiyorum ama şu an imkânımız yok.

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Daha önce bir madalya falan...

İBRAHİM – Hayır Hocam.

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Profesyonel bir şeye girmedin?

İBRAHİM - Yani, 2009’da kaza geçirdikten sonra bırakmak zorunda kaldım ben her şeyi. Profesyonel anlamda bir şey yapmadım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Bu konuda başka konuşmak isteyen var mı?

BAŞKAN – Buyurun.

VEYSEL – Teşekkür ederim.

Başkanım, şimdi, bir soru sormak istiyorum: Herkesin güzel ya da insancıl bir yaşam talep etmesinden kaynaklanan... Hani, ülkemizde bu suç oranı neden bu kadar o zaman? Yani, mantıklı gelmiyor. Herkes iyilik diliyorken suç oranının ne kadar yüksek olması makul ki acaba?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hiç makul değil, hiçbir oranı.

VEYSEL – Herkesin iyilik istediği bir ülkede suç oranı olarak Avrupa’nın 5-6 kat ilerisindeyiz.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hiçbiri makul değil. Değil, öyle bir şey yok. Biz Avrupa’nın çok gerisindeyiz.

VEYSEL – Suç oranında?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Tabii, tabii. Yani, bu işe bağlı olarak biz çok gerideyiz; o yüzden, engel olmak için uğraşıyoruz.

VEYSEL – Yani, suç, uyuşturucu bazında mı?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Uyuşturucu bazında.

VEYSEL – Evet. Ben hepsini kapsama almıştım.

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar, başka hikâyesi olan arkadaşımız varsa dinleyebiliriz, yoksa...

Evet, buyurun.

İSMAİL – Sayın Başkanım, 3 ağır ceza mahkemesinde ben yargılanırken –benim, yüzde 80 olan, özürlü bir ağabeyim var, yüzde 80 raporlu kendisi yani belden aşağısı tutmuyor, felçli- benim ağabeyim içeri girmek istedi; polis memurları da bırakmadı, müsaade etmedi, orada bir münakaşa oldu polis memurlarıyla. Benim ağabeyim felçli yani belden aşağısı tutmuyor. Tabii, ben ağabeyim yargılandıktan sonra iki sene üç ay ceza verdiler. Cezayı verdikten sonra ağabeyime dediler ki: “Denetime gideceksin.” Zaten ağabeyimin belden aşağı ayakları tutmuyor Sayın Başkanım, ayakları tutmuyor; denetime gidemediği için de kapalıya attılar, şu an Tufanbeyli Kapalı Cezaevinde yatıyor. Ağabeyime denetim verildi, ceza aldı -yüzde 80 ayağı tutmuyor, felçli ağabeyim, iki ayağı- denetime gitmediği için de tuttular, kapalıya attılar.

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar...

Buyurun.

UMUT – Efendim, biz buraya gelmeden önce buraya geleceğimiz -arkadaşlarımız uyuşturucudan yattığı için hep- belliydi, biliyorduk. Sonuçta Meclisten geldiniz. Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit Gül Beyefendi “Bir af çalışmamız yok.” dediler. İçeride belki 750 arkadaşımız... Biz aften vazgeçtik, yani bir indirimden mindirimden... Mesela uyuşturucudan yatıp da vurmayan arkadaşlarımız var. Bu konuda en ufak bir bilginiz var mı efendim?

BAŞKAN – Tabii, arkadaşlar, biz özellikle madde bağımlılığıyla ilgili Araştırma Komisyonu milletvekilleri olarak sadece buna odaklandık, bununla ilgili dinlemeler yapıyoruz. Şimdi, onu basın yayından... Mutlaka odalarınızda televizyon vardır, değil mi?

UMUT – Evet.

BAŞKAN – Oradan takip edin, Sayın Bakanımız Abdulhamit Gül’ün açıklayacağı şeyler önemli.

UMUT – Zaten, efendim, dün “Af çalışmamız yoktur.” deyince... Geçen sefer de demişti: “Af çalışmamız yok.” O zaman Sayın Bekir Bozdağ Milletvekilim demişti “Af çalışmamız yok.” diye, iki gün sonra yasa çıktı. Dün de biz bu haberi duyunca dedik ki: “Herhâlde, kesin bir yasa var.”

BAŞKAN – Siz iyi hâlinize devam edin. Arınmışsınız maşallah, yani içinde kullanan kimse kalmamıştır diye düşünüyorum dışarıdan gelen birisi olarak. İyi vatandaş hareketleri sergileyin; aman cezaevinde böyle kötü, ne bileyim, cezanızı artıracak işlerden, fiillerden uzak durun. Türkiye büyük bir devlet; Allah’ın izniyle her an her şey olur. Sonuçta insanımızın mutluluğu için çalışıyoruz. Biz de AK PARTİ Hükûmeti olarak “Vatandaşlarımız huzurlu olsun, güvenli olsun...” Bundan yirmi sene, otuz sene önceki cezaevleri böyle miydi? Yani, cezaevi yapmakla övünmüyoruz aslında ama biz istiyoruz ki insanımız ceza çekecekse... Bir toplumda, 81 milyon insanın yaşadığı büyük bir ülkede mutlaka suçlu olacak, suçlular da olacak maalesef. Yani, bir şekilde suç işleyip de cezaevine düşmüş mahkûm kardeşlerimizin, vatandaşlarımızın özellikle kalmaları için, emin olun, hiç kıyaslanmayacak kadar çok modern cezaevleri oluşturuldu. Amerika’yı bilirsiniz, televizyonlardan görüyorsunuzdur; Allah kimseyi başka ülkelerde veya üçüncü dünya ülkelerinde cezaevlerine düşürmesin. Ortam hakikaten iyi; eğitim imkânları var, ne bileyim, sağlıkla ilgili pek çok imkânı devlet size sunuyor. Sizin yapmanız gereken: Bu işten pişman olup arındığınızı göstereceksiniz, iyi vatandaş olma yolunda devam edeceksiniz. Türkiye Cumhuriyeti devleti de emin olun sizlere dün sahip çıktığı gibi bugün de ve yarın da mutlaka sahip çıkacaktır diyorum.

Başka sorusu olan arkadaş var mı?

Buyurun, bir de sizi dinleyelim.

BURHAN – İyi günler Bakanım. Efendim, ben uyuşturucu kullandım ve sattım. Evim yanmıştı. 2 kardeşimi kaybettim. Ama yaptığım şeyden pişmanlık duyuyorum. 3 çocuğum var, 2’sini okutuyorum şu anda. Ailem şu anda perişan hâlde, bakanım yok dışarıda yani durumları çok kötü.

BAŞKAN – Nasıl bulaştın bu işe?

BURHAN – Yani, her şey mecburiyetten oluyor; insan, kimse keyfine bir şey yapmaz kesinlikle. Ne oluyorsa yoksulluktan, mecburiyetten yapılıyor. Yani, şuraya cezaevleri yapılacağına iş yerleri kurulsaydı, insanlara iş sağlansaydı, sigortalı işlerde çalışsaydık bu illete kesinlikle bulaşmayız yani.

BAŞKAN – Biz de istemiyoruz, cezaevleri olmasın istiyoruz ama yani, şimdi, yolda giden, evindeyken masum insanları biri kalkıp öldürüyor, bunun cezası nedir? Yani “Bırak, öldürsün.” diyemezsin ki. Devlet güvenliği sağlamakla mükellef. Bir devlet varsa ki o devlet de insanların can güvenliğini, mal güvenliğini, ırz güvenliğini temin etmek durumunda, işte, birtakım uyuşturucu maddelerin kullanılmasını engellemek durumunda; arzın, talebin önlenmesi, işte, ceza, ödül, bunların hepsi olacak yani insanlık tarihi boyunca binlerce yıldır devam ediyor. Cezaevleri tabii ki olmasın yani, keşke hiç cezaevi olmasa.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Tabii, keşke arkadaşımızın söylediği... Keşke ikisi beraber olabilse.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Siz nerede oturuyorsunuz? Ne iş yapıyordunuz?

BURHAN – Ben hamallık yapıyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Tamam, yani, işiniz varmış aslında. Yani, şunu söylemeye çalışıyorum: İş yapmak istediğiniz zaman iş var ama masa başında işte “Cumartesi, pazar tatil olsun.” vesaire şeklinde iş aranırsa o biraz daha zor bulunuyor. Ama şu ülkede işsizlik... Ben Uşak Milletvekiliyim; ben memleketimde işçi bulamıyorum.

BAŞKAN – Fabrikalarda çalışacak...

ALİM TUNÇ (Uşak) – Fabrikalarda çalışacak işçi bulamıyorum. Buna sığınma değil yani bir şeyle, işle ilgili... Tabii ki bu, eğer inanıyorsak, imtihan dünyası; bir şekilde bazı sıkıntılar, bazı zorluklar hepimizin başına geliyor; bunu sabırla ve mücadeleyle bertaraf etmek gerekir. Yoksa, daha kolay kazanıp suç olan şeyleri işlediğinizde yakalandığınız zaman iş değişiyor. Ama ne kadar iş yeri açarsak açalım biz ailemize ve çocuklarımıza sahip çıkacak, öncelikle de kendimize sahip çıkacak bireyler olmak zorundayız. Bir anlık öfkeyle, bir anlık şeyle çok farklı şeyler de yapılabilir ama bunları düzeltmemiz gerekiyor. İnşallah bundan sonraki süreçte iyi olmak...

BURHAN – O zaman, bundan sonra açın yani. Devlet büyüklerimizden bir işe girip çalışmak...

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadar ceza aldınız siz?

BURHAN – Sekiz sene dört ay ceza aldım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sekiz sene ceza aldın?

BURHAN – Evet. 3 kız çocuğum var, 2’sini okutuyor ailem şu anda, perişan hâldeler.

BAŞKAN – Nerede oturuyorlar? Mersin’de mi?

BURHAN – Tarsus’ta oturuyoruz, evet.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Onlar zaten Sosyal Yardımlaşmadan destek alıyorlardır siz burada olduğunuzda. Eşin çalışıyor mu, işe mi girdi?

BURHAN – Efendim, iki aydan iki aya 3 çocuğuma 150 TL para veriyorlar, mahkûm parası vermiyorlar.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Kız çocuğu okutma parası...

BURHAN – Hayır, hayır, kesinlikle vermiyorlar. İki aydan iki aya 150 TL para veriyorlar.

BAŞKAN – Sen de mi arkadaş çevresinden bulaştın?

BURHAN – Evet, evet.

BAŞKAN – Ne kadar süredir kullanmıyorsun, temizsin?

BURHAN – Dört yıldan beri kullanmıyorum.

BAŞKAN – Satış da vardı, değil mi?

BURHAN – Evet efendim. 2012’de işlemiştim, onun haricinde kesinlikle işlemedim. Dosyam Yargıtaydaydı.

BAŞKAN – Nereden temin ediyordun?

BURHAN – Efendim, getiriyorlar. Ya, para da olmasa... Böyle var yani.

BAŞKAN – Gelenler Tarsus’tan mı, Tarsus’un içinden mi, başka yerden mi?

BURHAN – Yok, dışarıdan geliyorlar.

BAŞKAN – Nereden geliyorlar mesela, biliyor musun?

BURHAN – Şimdi, mahkûm adamız, elimiz kolumuz bağlı yani. Şu an ne kadar söylesek de...

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Biz bizyiz, kimse yok. Söyleyin diye biz buradayız arkadaşlar.

BURHAN - Bir şey diyemiyorum yani.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Önlem alınmasıyla ilgili, yoksa sizleri yargılama anlamında değil.

BAŞKAN – Ya, ben isim sormuyorum kimseye.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hâkim, savcı değiliz. Biz size ve bundan sonraki olabileceklere engel olmak için buradayız.

BURHAN – Biz mesela dışarıda eroin satanları görüyorduk.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nasıl? Elinde sallaya sallaya mı satıyor, nasıl satıyor arkadaşlar yani hakikaten nasıl geliyorlar yani bu kadar içinize giriyorlar? Yani, şimdi, mesela bir arkadaşın polis olduğunu kıyafetinden anlıyoruz, işte, hemşireyi tanıyoruz; siz onu nasıl buluyorsunuz, o sizi nasıl buluyor? Gerçekten ben bir anne olarak soruyorum. Benim de çocuklarım sizin yaşlarınızda, sokakta şu anda, bıraktık geldik buraya.

EMRULLAH – Kendilerini belli ediyorlar efendim, giyimleriyle falan.

VEYSEL – Merhaba.

Öncelikle nasıl geldiğine bakmamız lazım, nereden geldiğine bakmamız lazım. Örnek: Yani, bugün “uyuşturucu” dedin mi Güneydoğu, Doğu diye adlandırılabilir. Oradan buraya nasıl geliyor, onu bir tartışmamız lazım öncelikle. Mahallede değil de oradan nasıl temin edilip de bu tarafa 2.000-2.500 kilometre yol geliyor diye önce onu bir analiz etmeniz lazım diye düşünüyorum en azından.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Doğru.

VEYSEL - Yani, ilk önce bunu şey yapmamız lazım, sonra mahalleye ineriz yani. Ki eminim insanların hiçbirisi de bunu kullanmaktan memnun değil, ben en azından öyle düşünüyorum. Kimse evladının, kardeşinin, yeğeninin... Ben gerçekten bir şeyler söylemek istiyorum ama ilk defa da böyle bir topluluğa karşı konuştuğum için biraz da heyecan var, o yüzden.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ya, söyleyin arkadaşlar, biz boşuna gelmiş olmayalım. Ne düşünüyorsanız söyleyin.

VEYSEL – Şimdi, dediğim gibi, yani, en azından oradan nasıl geldiğini bir çözelim ki burada, mahalledeki kolay yani. Babalar anneler -amcanın dediği gibi- yardımcı olur yani, yardım edecek çok insan bulursunuz ama önce nasıl geldiğine bakmamız lazım diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Şimdi, arkadaşlar, dünyadaki araştırmalara göre yüzde 95’i Afganistan’da afyon, eroin olarak üretiliyor; Pakistan, İran üzerinden, işte, Van’dan sınırdan giriyor, kamyonlarla, uçaklarla, arabalarla, araçlarla bir şekilde Türkiye’ye giriyor. Ama orada, Türkiye’de size bunu ulaştıran birileri mutlaka vardır yani üst düzey birileri.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Siz hapse girince onlar sizi bırakıyorlar mı, başınızı rahat bırakıyorlar mı şimdi? Yani, sizi burada rahatsız etmiyorlar mı, gelip gitmiyorlar mı, irtibat etmek istemiyorlar mı?

VEYSEL – Kullandıktan sonra, üç ay sonra terk ediliyorsunuz yani eminim, başka bir şey değil yani. Üç ay gelip gider, ondan ceza aldığın zaman arkasına bile bakmaz yani.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, bir caddede, sokakta ben uyuşturucu satıcısını nasıl anlayabilirim? Nasıl giyinirler, nasıl davranırlar, nerede dururlar?

VEYSEL – Şimdi, Türkiye’de insanların giyim tarzı aşağı yukarı bellidir yani belli standartlarımız vardır, tabircaizse serseri takımının giydiği, elit takımının giydiği. Eğer uyuşturucu almak için bir mahalleye giriyorsan giyim tarzı bellidir, saç tıraşı bellidir.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Onların saç tıraşı nasıl oluyor? Dazlak mı olur?

VEYSEL – Aslında dizilerde de bu tip konuları işliyorlar ama...

DENİZ – Şöyle...

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Falçata atıyorlar oralara.

DENİZ – Evet. Yan tarafı böyle kazıyor veya böyle şapka takarlar.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani, şu anda bütün sokakların başında satılıyor mu?

EMRULLAH – Her sokak başında var. Bütün semtler doldu yani, uyuşturucuyla.

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar, ben değerli milletvekillerimize çok teşekkür ediyorum.

Oturabilirsiniz.

Biz bu söylediklerinizi not aldık. Bunlarla ilgili, tabii, isminizi, resimlerinizi, kendinizi kesinlikle kullanmayacağız; sadece fikir almak babında, bu işlerin nasıl olduğuyla, nasıl bulaştığınızla, neler yapılması gerektiğiyle ilgili bu değerli fikirlerinizden faydalanacağız milletvekilleri olarak, Komisyon olarak.

Ben, tekrar, buraya kadar geldiğiniz, açık gönüllülükle bu bilgileri bize verdiğiniz için hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Allah yardımcınız olsun, geçmiş olsun diyoruz tekrar, sağ olun.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Hepinizi Allah kurtarsın arkadaşlar.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Allah kurtarsın. (“Teşekkür ederiz” sesleri)

Kapanma Saati: 16.50

(Mersin Tarsus 1 No.lu T Tipi Kapalı Cezaevi Çalışma Ziyareti Toplantısı)

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 17.00

BAŞKAN: Yılmaz TEZCAN (Mersin)

BAŞKAN VEKİLİ: Kerem Ali SÜREKLİ (İzmir)

SÖZCÜ: Gökçen ÖZDOĞAN ENÇ (Antalya)

KÂTİP: Lütfiye İlksen CERİTOĞLU KURT (Çorum)

CEZA İNFAZ KURUM MÜDÜRÜ HALİL İBRAHİM DEMİR - Sayın Başkanım, sayın milletvekillerim, Sayın Başsavcım, Sayın Ağır Ceza Reisim, kıymetli misafirler; hoş geldiniz.

Tarsus 1 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu brifingi arz ediyorum. Öncelikle bugünün 18 Mart Çanakkale Zaferi ve Şehitleri Anma Günü olması nedeniyle tüm kahraman şehit ve gazilerimizi saygıyla anıyoruz.

Tarsus 1 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu 373.874 metrekare alanı olan kampüs içerisinde olup 25 bin metrekare alan üzerine oturtulmuştur. Tarsus ilçesine 17 kilometre mesafede olup 27/11/2017 tarihinde hizmete açılmıştır. Ceza İnfaz Kurumumuzda kurum müdürü dâhil 207 personel görev yapmaktadır. Görev yapan personellerin unvanları itibarıyla baktığımız zaman 1 kurum müdürü, 3 kurum ikinci müdürü, psikolog, öğretmen, sayman, şoför, cezaevi kâtibi, sağlık memuru, bilgisayar teknisyeni, infaz koruma baş memuru, infaz koruma memuru olmak üzere 207 personelimiz görev yapıyor.

Kurumumuzda çeşitli suçlardan yetişkin erkek hükümlü ve tutuklular bulunmakta olup 18/3/2018 tarihi itibarıyla kurumumuzda 1.228 hükümlü ve tutuklu bulunmaktadır. Bu hükümlü ve tutuklulardan sol terör, sağ terör, adli mahkûm olmak üzere toplam da 1.220 kişi. Bunların detaylarını DHKP-C, DEAŞ, MLKP, PKK, FETÖ, El Nusra, El Kaide, YPG gibi hükümlü ve tutuklular bulunmaktadır.

Kurumumuzda 70 adet koğuş olup bunların 8 tanesinde uyuşturucu suçundan hükümlü ve tutuklular kalmaktadır. Uyuşturucu ticareti yapma, imal etme ve kullanmaktan yatan hükümlü ve tutuklu sayısı 173 kişi olup bunların 33 tanesi uyuşturucu madde kullanmaktan ceza almış hükümlülerdir. Kurumumuzda uyuşturucu madde kullanmaktan hükümlü olanların listesi yansıda gösterilmektedir.

Kurumumuzdaki uyuşturucu suçundan yatan hükümlü ve tutuklulara madde bağımlılığına karşı mücadele ve güvenlik tedbirleri çerçevesinde kuruma yeni gelen hükümlü ve tutuklulara psikososyal biriminde görevli 2 psikolog, 1 sosyal çalışmacı ve yardımcı memurlar tarafından ilk üç gün içerisinde görüşmeler yapılarak kişileri tanımak, psikolojik problemleri varsa tespit etmek ve yardımcı olmak amacıyla BİSİS yani Bireyselleştirilmiş İyileştirme ve ARDEF (Araştırma ve Değerlendirme) programı uygulanmaktadır. Uygulanan bu programlarda tespit edilen madde bağımlılarına bilgilendirme, önleme ve sosyal destek sağlama çalışmaları yapılmaktadır. Bu çalışmalar bireysel görüşmeler, aile görüşmeleri ve grup çalışmaları şeklinde olmaktadır.

Ceza İnfaz Kurumumuzda uyuşturucu ile mücadelede alınan tedbirler çerçevesinde bireysel görüşmelerde bilgilendirme, ruhsal tedavi planlanmakta ve uygulanmakta olup gerekli görülmesi durumunda psikolojik testler uygulanmaktadır. Depresyon testi, öfke kontrol testleri, kişilik testleri ve benzeri gibi. Grup çalışmaları, psikolojik tedavi sağlamak, bilgilendirme ve önleme amaçlı yapılmaktadır. Uyuşturucu madde kullanımıyla ilgili SAMBA (Sigara, Alkol ve Madde Bağımlılığı) programları sürdürülmektedir.

Kurumumuzda uyuşturucu madde kullanmak suçundan yatan ve bağımlı olan hükümlülere Denetimli Serbestlik Müdürlüğü ile koordineli olarak yapılan çalışmalar çerçevesinde hükümlünün kurumumuz faaliyetlerine katılımı, hâl ve hareketleri, yaşam tarzları kuruma uyum sağlayıp sağlayamadıkları düzenli olarak takip edilerek haklarında üç ayda bir rapor hazırlanarak Denetimli Serbestlik Müdürlüğüne sunulmaktadır.

Gerekli görülen durumlarda hükümlü ve tutuklular psikiyatri servislerine sevk edilmek üzere kurum hekimine yönlendirilmektedir. İlaç tedavisinin yanı sıra, bireysel görüşmelerle kişiler yakın takibe alınmaktadır.

Psikososyal servisi uzmanlarının madde bağımlısı hükümlü ve tutuklularla yaptıkları bireysel görüşmelerde, gözlem ve değerlendirme sonucu, genel olarak 14-18 yaşlarında maddeye başladıkları, ilk kullanım maddesinin esrar olduğu ve esrarın zararlı olmadığı yönündeki yanlış inançlara yönlendirilmeleri sonucunda ortaya çıktığı tespit edilmiştir.

Kişileri suça yönelten faktörler incelendiğinde şu bilgilere ulaşılmaktadır: Anne ve babanın tutum ve davranışları, çocuğun ebeveyni ile güvenli iletişim kuramama, kendini ifade etmede güçlük yaşaması gibi, ikamet edilen yerde madde kullanımının yaygınlığı ve maddeye ulaşma kolaylığı, gruba ait olma isteği özellikle ergenlik döneminde oldukları için, düşük problem çözme becerisi, eğlence arayışı ve dürtüsellik, kısıtlı sosyal çevre, arkadaş ortamı ve merak.

Bunların haricinde madde kullanımı önleyici tedbirler olarak kuruma gelen ziyaretçilerin üzerinde kuruma uyuşturucu madde sokmamaları için insan onuruna saygı çerçevesinde aramaları titizlikle yapılmakta, aileler tarafından hükümlü ve tutuklulara verilmek üzere gönderdikleri kargolar ve ziyaret günlerinde yanlarında getirdikleri eşyalar özenle aranmaktadır kurum tarafından alınan tedbirler çerçevesinde. Alınan güvenlik tedbirleri çerçevesinde hükümlü ve tutukluların üst ve eşya aramalarında hassasiyet gösterilmektedir. Bunun yanında kurumda yapılan genel aramalar ve kısmi aramalara dikkat edilmektedir. Kargo ile gönderdikleri eşyalarına gizlenmiş uyuşturucu maddelerinin tespiti için kendilerine teslim edilmeden önce dedektör köpekler ile koliler kontrol ettirilmektedir.

Kurumumuzda 1 aile hekimi ile birlikte Toplum Sağlığı Merkezinden görevlendirilen 2 tabip, hafta içi yarım gün görev yaparak hükümlü ve tutukluların muayene ve tedavilerini yapmaktadır. İleri tetkik ve tedavi gereken hükümlü ve tutuklular ise Tarsus Devlet Hastanesine sevk edilmektedirler.

Kurumumuz psikososyal servisinin yapmış olduğu görüşmeler sonucu hazırlanan raporlara istinaden ve kurum aile hekiminin muayenesi ile hastane psikiyatri bölümüne sevk edilen hükümlü ve tutukluların psikiyatri doktorunun uygun görmesi ve hazırlayacağı ilaç kullanım raporu ile birlikte antidepresan ilaç tedavisine başlanmaktadır. Kurumumuzdaki tabipler tarafından ya da devlet hastaneleri tarafından hükümlü ve tutuklulara verilen antidepresan ve yeşil reçeteye tabi ilaçlar görevli sağlık memurları tarafından günlük kontrollü olarak bizzat içirilmektedir. Verilen antidepresan ilaçların başka kişi veya madde bağımlılarına verilmemesi ve kullanmaması amacıyla içip içmedikleri de kontrol edilmektedir. Kurumumuzda ortalama 80 civarında hükümlü ve tutuklu antidepresan ve yeşil reçeteli ilaç kullanmaktadır. Antidepresan ilaç kullananların listesi ekranda gözükmektedir.

Madde bağımlılığını önleyici tedbirler kapsamında eğitim ve öğretim faaliyetlerinden hükümlülerin eğitim seviyelerini tespiti için yüz yüze görüşmeler yapılarak okuma yazma bilmeyenlerin kurumda açılan okuma yazma kurslarına kaydı yapılmaktadır. Eğitimlerine kaldıkları yerden devam edebilmeleri için açık ortaokul, açık lise, açık öğretim fakültelerine yönlendirmeleri yapılarak kayıt işlemleri yürütülmektedir. Kurum kütüphanesinde kayıtlı kitapların listeleri koşullara verilerek istedikleri kitabı seçerek koşullarında okumaları, kitap okuma saatleri planlanarak kütüphaneye çıkarılmaları, açıktan eğitime devam etmekte olan hükümlülerin ders çalışabilmeleri için sınav dönemlerinde kütüphaneden faydalanmaları sağlanmaktadır. Kurumumuzda bulunan dersliklerde okuma yazma

kursu, açık ortaokul, açık lise, açık öğretim fakülteleri ve üniversiteye hazırlık kursları Halk Eğitim Müdürlükleri ile iş birliği içinde planlanarak hükümlülerin katılımı sağlanmaktadır. İlgi alanlarına göre resim, bağlama, ahşap boyama; meslek edinmeye yönelik olarak da berberlik, terzilik gibi kursların Halk Eğitim Merkezi Müdürlükleri ile iş birliği içinde planlanarak açılması sağlanmaktadır.

Kurumumuzda bulunan açık ve kapalı spor salonlarına her gün dönüşümlü olarak serbest spor etkinliği yapmak üzere hükümlü ve tutuklular çıkarılmaktadır. Bunun yanında sportif faaliyetler kapsamında voleybol, basketbol, badminton, masa tenisi gibi alanlarda Halk Eğitim Merkezi Müdürlükleri ile iş birliği içinde kurslar açılması planlanmaktadır.

Kurumumuzda bulunan konferans salonunda belirli gün ve haftalarda, millî bayramlarda tören ve anma günleri düzenlenmektedir. Konferans, münazara, moral günleri, müzik ve şiir dinletileri, bilgi yarışmaları planlanarak hükümlülerin katılımı sağlanmaktadır. Koşullara merkezî yayın sisteminden belirlenen sinema filmlerinin gösterimi yapılmaktadır. Manevi rehberlik hizmetleri kapsamında kurum vaizi tarafından Kur'an kursu, koğuş ziyaretleri, vaiz görüşmeleri yapılmaktadır.

Arz ederim.

Uzman arkadaşlarımızdan da daha detaylı bilgi arzu ederseniz...

BAŞKAN – Çok detaylı bilgi değil de biz mahkûmlarla görüşelim.

CEZA İNFAZ KURUM MÜDÜRÜ HALİL İBRAHİM DEMİR – Tamam Sayın Başkanım.

Kapanma Saati: 17.09

(Mersin Tarsus 1 No.lu T Tipi Kapalı Cezaevi Çalışma Ziyareti Toplantısı)

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 17.10

BAŞKAN: Yılmaz TEZCAN (Mersin)

BAŞKAN VEKİLİ: Kerem Ali SÜREKLİ (İzmir)

SÖZCÜ: Gökçen ÖZDOĞAN ENÇ (Antalya)

KÂTİP: Lütfiye İlksen CERİTOĞLU KURT (Çorum)

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar, bugün Mersin ziyaretini gerçekleştiren Türkiye Büyük Millet Meclisi Bağımlılıkla Mücadele Komisyonumuz Tarsus Mersin Cezaevimizi ziyaret ediyor. Özellikle madde bağımlılığıyla alakalı olarak cezaevlerine düşmüş ve böyle bir tecrübe yaşamış siz arkadaşları dinlemek için buraya geldik. Sözlerimi çok uzatmayacağım, çok da konuşmayacağım. Özellikle sizleri dinlemek istiyoruz.

Türkiye Büyük Millet Meclisinde 4 tane partinin ortaklaşa bu konuya eğildiği, gerçekten ülkemiz için ve tüm milletimiz için çok ciddi bir sorun olan uyuşturucu madde bağımlılığı bir toplumsal yara. Âdeta terör gibi ülkemiz üzerinde kara bir bulut. Bunun bir şekilde ülkemizin gündeminden çıkartılması, tedavi edilmesi, rehabilite edilmesi, bununla ilgili de bulaşan gençlerimizi, çocuklarımızı, neslimizi korumak için neler yapılması gerekiyorsa bizler Türkiye Büyük Millet Meclisi araştırma komisyonu üyesi milletvekilleri olarak çalışmalarımıza iki aydır devam ediyoruz.

12 tane milletvekilimiz var. Bu 12 milletvekilimizden il dışında olan, programları olan arkadaşlarımız var ama burada bugün 5 tane milletvekilimiz var. Bu vekil arkadaşlarımızı da sizlerle tanıştırayım, ondan sonra sizlerin görüşlerini, neler yaşadıklarınızı, niye buraya düştüğünüzü, sebep neydi ve daha sonra bu gençlerimizin buralara düşmemesi için, bu illete, bu hastalığa yakalanmaması için neler yapılması gerektiğini de sizlerden dinlemek istiyoruz.

Madde Bağımlılığı Komisyonu Kâtip Üyemiz Sayın İlksen Ceritoğlu Kurt Çorum Milletvekilimiz, Uşak Milletvekilimiz Sayın Alim Tunç, Gaziantep Milletvekilimiz Sayın Akif Ekici, Kütahya Milletvekilimiz Sayın Mustafa Şükrü Nazlı ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin diğer uzman arkadaşlarımızla sizi ziyarete geldik. Açık yüreklilikle, gönlünüzden geldiği gibi, herhangi resmî bir formatta olmamak kaydıyla... Yani böyle bir şey düşünmüyoruz. Resmî bir şey olarak düşünmeyin. Yani “Burada bir ceza olacaktı, bir ödül olacaktı ya da bizi suçlayacaklardı.” Bu şekilde bir düşünceye katılmayın. Gönlünüzden geldiği gibi çok doğal bir şekilde... Önemli olan, çözüm üretmek istiyoruz. Önemli olan, bu ülkeye bu madde bağımlılığının gündeminden çıkartılması için çalışmalar yapıyoruz. Bu konuda da sizden yardım istiyoruz. Buna nasıl bulaştınız? Bu işe size kim yol açtı, sebep oldu veya siz nerelerden bunu temin ettiniz? Yani bir isim istemiyoruz. Yani “Bize şunu ihbar edin.” demiyoruz ama bunun bir silsile yolu var, kullanıcı, torbacı, bu işin ticaretini yapan, en üst, tavandaki ticaretiyle uğraşan kişilere kadar nasıl olduğunu ve bununla da ilgili ne gibi önlemler alınması gerektiğini bizimle paylaşırsanız çok memnun olurum.

Yüzleriniz çıkmayacak, isimlerinizi, kimliklerinizi gizleyeceğiz. Bu kayıtlar cezaevine, başsavcılığa veya Türkiye’de basın-yayına herhangi bir yerle de paylaşılmayacak. Bu sadece Komisyonda kalacak, Komisyon dışında gizliliği vardır, kimse bunu elde edemez, hiç kimseye de bu bilgiler, sizinle paylaştıklarımız, özellikle sizin isminiz, kimliğiniz ve resimleriniz hiçbir şekilde dışarıyla da paylaşılmayacak. Çok gizli bir şekilde ama çok açık bir şekilde de yüreğinizden geldiği gibi bizimle bu olayları paylaşırsanız çok memnun olurum.

Vekil arkadaşlarımız size soru soracaklar. Her türlü soruyu sorabilirler, bundan çekinmeyin, aklınızda gönlünüzde “Acaba ben şu soruya şöyle cevap verirsem sıkıntı olur mu?” Asla böyle bir şey olmayacak. Sizi temin ediyorum. Burada her partiden arkadaşlarımız var yani sadece AK PARTİ milletvekillerinden oluşan bir komisyon değil, aynı zamanda, Cumhuriyet Halk Partisinden, MHP’den, HDP’den, Mecliste grubu bulunan 4 partiden milletvekili arkadaşlarımız bu işe çözüm bulmak için gece gündüz çalışıyorlar. Ben iş birliğiniz için, buraya kadar gelip bizlerle bu açık yüreklilikle konuştuğunuz için hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Tekrar Allah kurtarsın diyorum, hepinize geçmiş olsun diyorum.

Şimdi sadece parmak kaldırıp isminizi söylerseniz biz sadece isminizle soy isim söylemeyeceksiniz. Kalkıp nasıl oldu, niye bulaştınız, nereden buraya geldiniz, bu süreçte başka bir tavsiyeniz var mı, onları da sizlerden almak isteriz.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) - Veya neler bekliyorsunuz?

BAŞKAN – Evet, biz milletvekillerinden bir beklentiniz, bir isteğiniz... Tabii af dışında. Şimdi aflagili bir şey konuşmak için gelmedik, sadece madde bağımlılığıyla alakalı sorunları dinlemek için geldik.

Evet, sizleri dinliyoruz arkadaşlar.

Buyurun.

AHMET – Öncelikle buraya geldiğiniz için hepinize çok çok teşekkür ederim.

Benim bu işe nasıl bulaştığımı öğrenmek istiyorsunuz yani daha doğrusu bunun için bir çalışma yapacaksınız. Benimki herkese göre daha farklıdır tabii ki. 2009’da yaşadığım bir olaydan dolayı, hani kişiye öfke duyduğumdan dolayı bu işe bulaştım ve daha çok bir şeyler kazanıp o kişiden intikam alma duygusuyla bu uyuşturucuya bulaştığımı belirtmek istiyorum. İsmi “Kim?” olarak sorarsanız...

BAŞKAN – İsim zikretmenize gerek yok. İsim istemiyoruz, biz olayları istiyoruz.

AHMET – Hayır yani. Hayır, hayır, isim şöyle: Haksız yere almış olduğum bir ceza vardı 2009’da. O tarihte bütün kurumlara, mercilere başvurduğum hâlde, suçsuz olduğum hâlde, bu suçu işlemediğime dair belirttiğim -yani her neyse- hâlde bundan ceza aldım. Ben de buna tabi olarak “Elbet bir gün hesap soracağım.” sürekli bu işleri yapmaya başladım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Satıcı olarak mı yaptınız?

AHMET – Aslında önce öfkem içici olarak başladı. Bundan sonra da yani daha çok para kazanıp, bu hâkimden hesap sormak amacıyla bu işe bulaştım. Başka ne söyleyebilirim?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hâkim şu anda FETÖ’den tutuklu olabilir mi, biliyor musun?

AHMET – Bilmiyorum. Bunun için birçok yere başvurdum ama her seferinde ret geldi. Sorarsanız “Pişman mısın?”

ALİM TUNÇ (Uşak) – Nereden temin ediyordunuz?

AHMET – Bizim Mersin’de bayağı bulunur her yerde.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, bu temin edilen yerler belirli dükkân mıdır veya şahıs mıdır? Şahısların bir özelliği var mıdır?

AHMET – Özelliği, şöyle bir şey söyleyeyim: Çok oluyor. Mersin’de biz okullarda içerken bize bazı takımlar, polisler mesela “Bazı olaylar yapmayın. Esrar satın, esrar için.” gibi birçok şey söylüyordu.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Polisler?

AHMET – Evet. Ya, Mersin’de hemen hemen herkese sorarsanız... Zaten tarihlere baktığınız zaman Mersin’de doğru düzgün uyuşturucu olmazdı, bakıyorum herkeste var yani.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hangi tarihte siz bunu yaptınız?

AHMET – 2009-2012 aralarında.

ALİM TUNÇ (Uşak) – O arada. Ne zaman buraya düştünüz?

AHMET – Buraya, biraz karışık yani. Tekrar düştüm, tekrar çıktım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Girip çıktınız yani. İlk önce ne zaman girdiniz?

AHMET – Tarihler işte 2009 ile 2012. Yani 2009’da tutuklanıyorum, bundan dolayı öfke duyuyorum, uyuşturucuya da bundan dolayı başlıyorum, hani daha çok kazanırım veya intikam duygusuyla hareket ettiğim için bundan dolayı uyuşturucuya bu şekilde başlıyorum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Eğitim durumun ne Ahmet?

AHMET – İlkokul.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İlkokul.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, kimlere satıyordunuz Ahmet Bey?

AHMET – Sattığım yok.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ee, nasıl kazanacaksın satmadan?

AHMET – Yüklü olarak Urfa’dan getirip bazı kişilere vermeyi düşünüyordum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ama yapamadınız öyle mi, olmadı.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yapmıştır canım muhtemelen.

AHMET – Ama sürekli cezasını yattığım için herhangi bir satıcıyla...

BAŞKAN – Urfa’ya nereden geliyor? Orada mı ekiyorlar?

AHMET – Şimdi Urfa’ya giderseniz bütün korucular ekiyor. Tanıdığım birçok insan var, şöylesek olmaz.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hangi cins şey kullandınız?

AHMET – Esrar.

MUSTAFA ŞÜKRÜ NAZLI (Kütahya) – Para kazansaydın nasıl intikam alacaktın, onu anlamadım.

AHMET – Şimdi, bir insan haksız yere ceza almışsa zaten elbet bir yolu bulunurdu. Yani şimdi bunu size “Şöyledir, böyledir.” desem bilemem. Yani o anki şartlar nasıl olursa ona göre hareket ederim.

BAŞKAN – Başka söyleyeceğin bir şey var mı Ahmet Bey?

AHMET – Söyleyeceğim şey, aslında yani bu cezalar aslında çözüm değildir, farklı bir şeyler olması lazım. Benim insan olarak...

BAŞKAN – Ne olabilir mesela? Diyelim ki cezaları biz 2 katına, 5 katına arttırdık; torbacı, satıcı, ne bileyim bu işin ticaretini yapanların cezaları hakikaten önemli ölçüde artırıldı.

AHMET – Caydırıcı olmayan taraf şöyle: Mesela, hani, bakıyorsunuz birinin elinde bir sigara bulunuyor, aynı cezayı alıyor; 500 kiloyla yakalanan da aynı cezayı alıyor ve yanında bulunan kişi de aynı cezayı alıyor. Veya şöyle diyeyim: Bir insan yakalanıyor, 5 kişi birden yakalanıyor, sadece “Bu da benimledir.” dediği hâlde o insanlar da onunla beraber yanyanıyor. Yani bunlarda farklı bir düzenleme olsa belki bir şeyler olacağını düşünüyorum yani. Ne kadar doğru bilmiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

AHMET – Ben teşekkür ederim.

BAŞKAN – Arkadan bir arkadaşı...

MUSTAFA – Öncelikle hepiniz hoş geldiniz.

Nasıl başladığımı ilgili ben anlatmayacağım da 3-5 cezaevi değiştirdim, ben çarşamba günü çıkıp gidiyorum Allah’a şükür, elhamdülillah kurtuldum her şeyden de, daha da bulaşmam inşallah.

BAŞKAN – Geçmiş olsun.

MUSTAFA – Sağ olun.

Kendimin iyi bir gözlemci olduğunu düşünüyorum. O kadar genç arkadaşlarımız var cezaevinde yatıyor uyuşturucudan. Beklentiyle ilgili konuşayım dedim. Zaten nasıl başladığımı herkes biliyor yani arkadaş çevresi.

Yani inanın 3-5 cezaevi değiştirdim, o kadar gençlik çürüyor ki cezaevinde. 3-5 arkadaşımın birlikte, bir gün biri alıp geliyor, bir gün öbürü alıp geliyor yani bir şekilde on iki sene, on beş sene ceza almışlarsa... Yani kendim için değil, o kadar üzülüyorum ki bırakmak bile istemiyor çoğu gençler. Yani gerçekten, tüm samimiyetle söylüyorum, çok üzülüyorum, gençler içeride çürüyor şu an. Yani onların en azından... Yani çok ceza vermişler, hiç olmadık bir şeye ceza vermişler, 3-5 kişi bir araya gelmiş bir gün biri alıp geliyor, bir gün öbürü alıp geliyor. Yani sadece bunu söylemek istiyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ee, dışarıda da çürüyecek, o eroini içecek, başkasına zarar verecek. Onu nasıl engelleyeceğiz? O dışarıda içmeye devam edecek.

MUSTAFA – İşte bunu da bilmiyorum. Bir şekilde polis ağabeylerimiz bunun daha iyi çalışmasını yapacak, ona göre çalışmasını yapacak, ona göre daha iyi çalışması gerekiyor bence yani.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sen tedavi gördün mü Mustafa?

MUSTAFA – Ben gördüm efendim.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Nerede gördün?

MUSTAFA – Çoğu hastanede... Ben uyuşturucuyla karın doyuran insanım efendim dışarıda. Ekmek, yemek yemezdim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Satan insanlar.

MUSTAFA – Ve tedavimi de oldum her yerde. Şu an çok şükür, elhamdülillah iyiyim yani bulaşmam da.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadardır buradasın?

MUSTAFA – Üç beş aydır buradayım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yani şimdi toplam ceza ne kadardı?

MUSTAFA – Toplam cezam beş buçuk sene falandı. Silifke’de yattım yani 3-5 cezaevi değiştirdim.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yattınız, şimdi üç aydır buradasınız.

MUSTAFA – Evet, üç aydır buradayım, tekrar Allah izin verirse gideceğim salı, çarşamba günü.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İyi.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, ne iş yapacaksın? Tekrar bulaşacak mısın? Nasıl planlıyorsun?

MUSTAFA – Yok, ben zaten satan biri değilim, içerek bu cezayı aldım ben de aynı şekilde, içiyordum diye.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki daha önce bir iş yapıyor muydun Mustafa?

MUSTAFA – Yapıyordum, evet.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne iş yapıyordun?

MUSTAFA – Matbaacılık yaptım, gazetecilik yaptım. Yani normalde gazeteciyim ben kendim.

BAŞKAN – Nereden temin ediyordun, sana kim getiriyordu Mustafa?

MUSTAFA – Arkadaşlarım, kız arkadaşlarım, erkek arkadaşlarım, fark etmiyor.

BAŞKAN – Onlar nereden alıyorlar?

MUSTAFA – İşte, onların da bir şekilde aldığı yerler belli zaten, hep satıyor herkes her yerde. Yani alınan yerler belli zaten.

BAŞKAN – Belli de biz bilmiyoruz.

MUSTAFA – Polislerimiz de biliyor, herkes biliyor yani aldığı yer neresi.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kullananlar biliyor yani.

MUSTAFA – Yani gerçekten gençler çürüyor vekillerim yani yemin ediyorum çürüyorlar. Keşke bir on gün, yirmi gün gelip bir arkadaş olup içine kaynasanız, dinleseniz, yalan mı söylüyorlar? Ben çok iyi bir gözlemciyim dedim ya, arkadaşlarımdır yani kendimle ilgisi olmasa... Gerçekten yani o kadar üzülsünüz ki yani çoğu gençler gerçekten boşu boşuna ceza almış. Yani sizden herkesin beklentisi odur. Şu an orada bekleyen genç arkadaşlarım da var.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sen şimdi çıktıktan sonra bu konuda o zaman bize yardımcı ol. O gençlerin olduğu yerleri “Burasıdır, şurasıdır.” diye ilgili arkadaşlara yani ihbar demeyeyim buna ama...

MUSTAFA – Olurum Başkanım. Ben zaten uyuşturucuyla mücadele etmek için dışarı çıkacağım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yani bu konuda destek olman lazım.

MUSTAFA – Yani bu benim için kendimi kanıtlama, ispatlama zamanım yani aileme, çevreme, herkese.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İnşallah.

MUSTAFA – Allah'ın herkesin içine hırs katsın. Allah kimseyi, düşmanımı düşürmesin.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Allah ıslah etsin.

MUSTAFA – Ama siz de biraz daha bu gençlere bir şeyler yapın. Yani ne yapıyorsanız bilmiyorum, siz bilgilisiniz, ben ilkokul mezunuyum, kültürsüzüm belki ama siz daha iyi bilirsiniz.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Şimdi, bizim için içerideki de dışarıdaki de aynı ama içeride durup arınacak, meslek sahibi olacak ve bundan vazgeçecekse bir günde olacak iş değil çünkü yoksunluk sendromu oluyor, tekrar istiyor, dışarı çıkıyor, biri itekliyor, kakıştırıyor. İki taraftaki çocuklar da bizim.

MUSTAFA – Doğrudur, on bir senedir, on iki senedir yanımda yatan arkadaşım var mesela, o kadar hırslanmış ki şeye karşı artık yani o cezayı vermişler, “Ben çıkınca direkt yapacağım, tam gaz devam edeceğim.” diyor. O kadar akıl veriyorum, şey yapıyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Geri gelecek o zaman.

MUSTAFA – İşte ama ne oluyor? Yönlendirilmiş oluyor. Geliyorsun, buraya atıyorsun, sağa sola zaten uyuşturucu kullanan insanlar. O kapsama alındı mı bir beklenti oluyor. O ona anlatıyor, bu ona anlatıyor. Yani bilmiyorum bunların ayıklanması lazım ya da memurun, polisimizin iyi çalışması lazım. Gerçekten yakaladığı zaman polis hemen bir üst yazı yazıyor. Orada hepsi alın, gitsin. Mesela sizi bitirmeye çalışıyorlar bir şekilde ve bunların hepsini ben gördüm, yaşadım, yalan söylemiyorum. Ben hafız çocuğuyum. Ben hayırlı evlat olamadım ama gerçekten üzüliyorum Başkanım.

BAŞKAN – Mustafa peki, cezaevlerinde özellikle maddeye bulaşmış kişilerin tedavisiyle ilgili, eğitimiyle ilgili yani “Şöyle de olsa daha iyi olur. Bu şekilde olsa daha hızlı bırakırız. Bizim için, arınma için ya da ne bileyim geleceğe yönelik bizim faydamıza olur.” diyeceğin bir şey var mı?

MUSTAFA – Tabii, vekilim, onlar da güzel, güzel iyileştirmeler var, güzel arkadaşlarımız yönlüyor, onun hakkını inkâr edemeyiz yani yapıyorsunuz, yapıyorlar, çoğu kişilere iyi geliyor, onu da biliyorum yani. Ama sadece benim üzüldüğüm bu gençler yani gerçekten giriyorlar, ben anlatamıyorum belki ama yazık yani gerçekten. Ben 3-5 cezaevi değiştirdim, yazık üzüliyorum gençlere.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Siz bize anlatıyorsunuz da, biz size anlatamıyoruz. Yani sizin dediğinizi ben anlıyorum ama ben de diyorum ki: “Bunlar bu cezayı hak etmese ya da buradayken dışarıda zarar vereceğini bilmese diye tutsun devlet?” Yani sizin süreniz dolduğunda siz gidin ve topluma katılın, bir daha da gelmeyin buraya. Yani burada az kişi olması bizim için gurur kaynağı bir devlet olarak.

MUSTAFA – Zaten bu cezaevi açılmış. Bu cezaevinde herkes şu an yeni olduğu için kimse bir faaliyet falan göremiyor zaten. Yani bir şey yok, cezaevinde de hiçbir şey işlenmiyor yani bu cezaevinde şu an. Çoğu cezaevinde şu an iyileştirme çalışmaları olsun... Ben mesela bir hastaneye, doktora, revire çıkacağım, çıkamıyorum.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Tabii, daha sistem oturmuyor bunların.

MUSTAFA – Yani koğuştta öleceksin, ondan sonra öldüğün zaman seni gelip alacaklar.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Yani doktora çıkma ihtiyacı olanlar doktora çıkamıyor mu talep ettiğinde, revire çıkmak isteyenler çıkamıyor mu?

MUSTAFA – Ya, çıkamıyorsunuz. Her zaman çıkamıyorsunuz.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Peki, ileri derecede bu işin müptelası olan arkadaşlar var. Var tabii içinizde de. Burada temin etme imkânı var mı? Bulabiliyor musunuz çok daraldığımız zaman, burada veya başka yerde? Değişik cezaevlerini dolaştınız hepiniz.

SEDAT – İmkânı yok.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Bura için söylemiyorum, değişik cezaevlerinden gelenler var, başka yerlerden temin etme imkânı...

SEDAT – Hiçbir cezaevinde yoktur efendim.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Yok mu?

SEDAT – İmkânı yok.

BAŞKAN – Evet, buyurun.

İBRAHİM – Bu uyuşturucu maddeleri ne kadar tanıyorsunuz bilmiyorum ama bir bitkisel olan esrar var.

BAŞKAN – Bir de sentetik kannabinoidler var.

İBRAHİM – Bugün içirim, yarın içmem, ertesi gün içirim, bugün içmem, aramam ama bir de sentetiğe girdiniz mi bugün içtiysem bir saat sonra bir daha içmem lazım, bir saat sonra bir daha içmem lazım. Tedavi merkezlerine varıyorsunuz, otuz gün süre veriyor. Devlet ne diyor biliyor musunuz burada: “Siz otuz gün daha için. Biz sizi otuz gün sonra alalım.” Burada müsaade ediyor, önünüzü açıyorlar mı bize? “Otuz gün daha için.” diyorlar resmen. Ya bu otuz gün en yakın mesela. Ben gittim tedavi olmaya bana üç ay süre verdiler. “Sen üç ay sürecinse iç, biz seni bekleriz, sıran gelince biz seni tedavi ederiz.” Ben zaten üç ay süresince içtiğim sürece hırsızlık da yaparım, cinayet de işlerim. Devlet burada benim önümü açıyor.

Suçların -geçen Adalet Bakanı açıklama yaptı- yüzde 25’i uyuşturucu, kalan yüzde 25’i de uyuşturucunun sebep olduğu şeyler. Ben uyuşturucu içiyorsam hırsızlık da yaparım, cinayet de işlerim. Affedersiniz, 14-15 yaşında bir kız çocuğu uyuşturucuya başlamış, gidiyor, olmadık şeyler yapıyor doğru mu, cinsel? Her suçla alakası var. Hani burada oturup da kimsenin kimseye ağlamasına gerek yok

“Ben çok ceza aldım, ben şey yaptım.” Bunun çözümünü oturtmak lazım, önce bunlara bakmak lazım. Devlet yani ne yapıyor, bu konuda siz ne yaptınız? Hani bize deyin ki: “Arkadaşlar, biz şunu yaptık. Doğru mu yapıyoruz? Siz bu işin içindesiniz.” Hani biz sizden bir şey duymak istiyoruz.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – İşte, o eksikleri sizin söylemeniz lazım, yapılmayanları sizin söylemeniz lazım. Doğru, bu söylediğin önemli mesela.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Biz size ne yapabiliriz?

İBRAHİM – Ben size şöyle söyleyeyim: Bir şey ne kadar yasaksa o kadar benim için tatlı. Devlet bunun önünü yasaklıktan çıkarması lazım. Bugün en güzel para uyuşturucuda var. Benim yapacak bir işim yoksa uyuşturucuya yöneliyorum, bunun önünü kesmek lazım. Ne kadar çok satan var, o kadar çok içen var. Çünkü uyuşturucu kendi reklamını kendi yapabilen bir madde. Doğru mu? Yani reklama ihtiyacı yok.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Siz ne mezunusunuz İbrahim Bey?

İBRAHİM – Ben lise.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Şimdi, İbrahim Bey lise mezunusunuz. Biz size diyoruz ki: “Asgari ücretle şurada çalışın.” Onu tercih etmediğiniz için mi –yani yanlış anlamayın, sizi itham etmiyorum- insanlar bunu tercih etmediği için mi gidiyor, yoksa uyuşturucuyu hem kullanıyor hem daha çok para kazanayım? Yani burada devletin imkânları da kısıtlı, herkese her türlü imkânı... En fazla asgari ücret verebiliyoruz devlet olarak.

İBRAHİM – Şimdi, uyuşturucu kullanıyorsanız asgari ücret kesinlikle yetmez.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yetmiyor.

İBRAHİM – Her içen pasif bir satıcıdır. Yani mutlaka satmak zorundasınız. Yani “Nereden buluyorsunuz?” dediniz ya, ben bunu içiyorsam yarın benden temin edebilirsiniz o uyuşturucuyu, ben uyuşturucu satıcısı pozisyonunda giriyorum. Her yerden kolaylıkla temin edebiliriz, bunun önüne geçemezsiniz. Bunun önüne devlet –dediğim gibi- bir şekilde el atması lazım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nasıl atacak? Biz de onun derdindeyiz işte.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Yani senin gözleminle “Devlet şurada şunu yapsa daha iyi olur.” dediğin önerebileceğin bir şey var mı?

İBRAHİM – Ben esrarı kendim ekabiliyorum. Bahçemde gizli saklı her yerde ekabiliyorum ama kimyasal yapmam için birtakım maddeleri bulmam gerekiyor, doğru mu? Bunlar neden devletin kontrol altında değil, neden herkes kolaylıkla bulabiliyor Ahmet, Mehmet? O da bulduğu zaman çok rahat paraya çevirebiliyor, bu da bir rant oluşturuyor, doğru mu?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Doğru.

BAŞKAN – Evet, İbrahim teşekkür ediyoruz.

İBRAHİM – Rica ederim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, polislerin dahli var mı? Yani kontrolsüz mü Mersin’de polisler ya da...

İBRAHİM – Ben Mersin’de değilim, Konyalıyım. Konya’da 2008’e kadar esrar, ufak tefek de ecstasy dediğimiz ama ondan sonra kimyasal maddeler girdi, işin dozu arttı. Yani hani ne derler: Evliyalara şehri oldu uyuşturucu şehri. Adana, Konya, İzmir buralar aşırı derecede uyuşturucu kullanıyor şu anda.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET – Ben 2009’da başladım aşağı yukarı uyuşturucuya. 2012’ye kadar normal içici olarak gittim. Kendi iş yerim olmasına rağmen parayı yetiştirememeye başladım, sonra satmaya başladım. Bunu İzmir’de, Antalya’da, Adana’da gidip kendim getirip buralarda satmaya başladım.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Mersin’de mi?

MEHMET – Yok, Konya’da. Ben de Konya’daydım. Bunun önünün kesilmesi için devletin önce imal edilen yerleri bulması lazım. Bunlar nerede üretiliyor? Ben örnek vereyim: Mesela, Diyarbakır. Bunların illa ki sınırdan bir geçişi var. Sınırdan güvenlik önlemi alınmıyor mu, nasıl oluyor, onu bilmiyoruz. Yani kendi iş yerim olmasına rağmen ben kendi iş yerimi bıraktım, uyuşturucu sattım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne iş yapıyordun?

MEHMET – Oto tamirciliği.

Üç sene içtikten sonra... Her içici potansiyel bir satıcıdır. Devletin gözünde de aynıdır. Yani bunun önünü geçilmesi için... Bu, bu şekilde olmaz yani.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Her içici aynı zamanda hırsızdır.

MEHMET – Satıcıdır, illa ki.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Bulamıyorsa da hırsızlık yapmak zorunda.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Satıcı diyor tabii.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Satıcı.

MEHMET – Her içici bir satıcıdır yani.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, en yüksek bayiye ulaşamıyorsunuz değil mi? Siz de bir üstüne ulaşıyorsunuz.

MEHMET – Bir üstüne, o bir üstüne, o şekilde.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Peki, imalat yeri hiç gördünüz herhangi biriniz ya da imal edeniniz var mı içinizde? İmal eden yok mu?

MEHMET - İmal değil de ekme var.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Eken değil, imal eden.

AHMET - Kendim değil de, dediğim gibi Urfa’da mesela bazı yerlere girdiğimiz zaman orada tezgâha domates eker gibi ekiyorlar.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Esrarı söylüyorsunuz değil mi? Esrar ayrı bir iş, tamam.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yok, ben sentetik için diyorum.

BAŞKAN – Evet, arkada bir arkadaş.

Buyurun.

MAHMUT – Öncelikle buraya geldiğiniz için çok teşekkür ediyorum. Ben daha önceden uyuşturucu içiyordum. 15 yaşımdan beri uyuşturucu içtim. 2015’te yakalandım bir paket esrarla. Beni tedavi etmediler, denetime tabi tuttular. Denetime gidiyorum, sadece idrara gidiyordum. Ondan sonra yine uyuşturucuya yine devam etmeye başladım. 2016’nın birinci ayının 2’sinde uyuşturucu satan torbacıların yanına gittim. İki tane ecstasy olan sentetik hap aldım. O ara operasyon oldu, beni de aldılar. Satıcılarla beraber aynı kefeye koyuldum. On iki sene altı ay ceza aldım; on beş sene aldım, on iki sene altı aya düştü. Onlarla beraber aynı kefeye koyuldum. Yani siz büyüklerim ne yaparsanız, ne ederseniz uyuşturucuyu bitiremezseniz, bitmez. Kadınlar bile satıyor. Nasıl bitecek uyuşturucu? Her yerde satılıyor, Adana’nın bütün sokaklarda satıyor. Öyle yani.

BAŞKAN – Evet, buyurun.

SEDAT – Öncelikle buraya geldiğiniz için sağ olun.

Yani buradaki arkadaşlar diyor ya “Uyuşturucu, şudur, budur.” Yani devlet denetim vermiş, uygulama yapmış. Yani biz çoğumuz mahkemeye çıkıyoruz, derdimizi anlatamıyoruz. “Böyledir.” diyoruz, hâkim “Şöyledir.” diyor. Yani denetim diye bir tabir var. Ben içiciyim. Ben 12 yaşımdan beri içerim bunu. Eroinle, esrarı 12 yaşımdan beri içerim, ecstasy 12 yaşımdan beri kullanırım ama o kadar mahkemelere çıktım. Ama nice mahkemelere çıktım, hiçbir zaman bana demedi ki: “Seni şuna tabi tutuyorum. Git, kendini tedavi et.” Evimde benim 3 tane yavrum var, bir eşim var. Şimdi ne yavrularımı görebiliyorum ne çocuklarımı görebiliyorum. Bana ufak da olsa ceza verdi, çoğu arkadaşlarımız o şekil. Çoğu da yıllara bağlandı. Kimi on sekiz sene, kimi yirmi sene, kimi otuz sene. Yani bu verilecek bir ceza değil yani, insan içiyor bunu. Önce bir sorun “Niye, niçin?” Bir sorun.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Sorduk: Niye?

SEDAT – Niye? Şimdi devlet bir içiciye on sekiz sene verirse o karşıdaki insan içeride de olsa hırs yapar yani. Onun ne hayatı kalıyor, ne insanlığı kalıyor, ne aile kalıyor, ne bacı kardeş kalıyor.

BAŞKAN – Siz nasıl başladınız, mesela arkadaş çevresi miydi?

SEDAT – Çoğumuz arkadaş çevresi.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – 12 yaş diyor çünkü 12 yaş nedir.

SEDAT – Çoğunluğumuz arkadaş çevresi.

BAŞKAN – Hangi şehirdeydiniz?

SEDAT – Adana. Yani önce bir sorun: “Bunu niye içiyorsun, niye kullanıyorsun?” Demiştiniz ya “Soruyorum.” Yani adama on sekiz sene ceza verilmiş sayın efendim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ama önce içtin zaten, şimdi değil ki.

SEDAT – Önce içtim. Bunun tedavisi var, AMATEM’i var, denetimi var. Uygulayın bunu.

BAŞKAN – Siz ne kadardır temizsiniz? Mesela ne kadar süredir kullanmıyorsunuz?

SEDAT – Cezaevine girdik gireli, çıksak gene içeceğiz. “İçmeyeceğim.” diyen yalan söyler. Çıksak gene içeceğiz çünkü yanımızda, elimizin altında. Şimdi, gidin, 9 yaşında 10 yaşında çocuğun elinde esrar var, hap var. Satıyorlar bunu. Bunun bitmesi diye bir şey yok, bitiremezsiniz. Ha çok çok ne olur, bu içen arkadaşlarımızı, içen ağabeylerimizi, içen dayılarımızı bir tedavi olmayınca... Böyle ceza vererek ederek bir yere varılmaz, çok çok hayatları bitiriliyor, ömürleri gidiyor.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Siz tedaviden kasıt neyi kastediyorsunuz?

SEDAT – AMATEM diye bir şey var.

ALİM TUNÇ (Uşak) - AMATEM var, tamam, gidiyorsunuz zaten. Her yakalanan veya her içmeyle ilgili...

SEDAT – Yok, çoğumuza uygulamıyorlar, bana uygulamadılar. Bana sorgusuz sualsiz verdiler iki sene. O da içmem, içenin yanında bulundum. Elinizi öper, en son bir oğlum oldu. Tövbe etmiştim. Altı ay içmedim, sadece içenin yanında bulundum, bana iki sene verdiler. O da hepsini yatırıyorlar.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Daha önce...

SEDAT – İçiyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) - O zaman da bir yakalandın mı?

SEDAT – Yakalanmadım.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Hiç yakalanmadın.

SEDAT – Yakalanmadım. En son elinizi öper bir oğlum dünyaya geldi, her şeyi bıraktım. “Ona vereceğim parayı üç tane yavrum var, ona yediririm, onlara alırım, onlara elbise alırım, ayakkabı alırım, kazak alırım.” dedim. Hep bu düşüncelerle geçiştirdim.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) - Arkadaş, bir dakika şimdi sen satıcı değil, içmekten dolayı mı iki sene ceza verdiler sadece sana?

SEDAT – İki sene aynı.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – İçenin yanında bulunmaktan.

SEDAT – İçenin yanında bulundum.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Veya içmek veya bulunmak, neyse orada bulunmaktan dolayı iki sene ceza mı verdiler?

SEDAT – Aynen. O da hepsini yatırıyorlar, indirim yok, iyi hâl yok, hiç bir şey yok, hepsini yatırıyorlar. Efendim siz söyleyin: Biz nasıl dışarı çıkalım da kendimize yeni bir hayat çizelim; nasıl kendimize temiz bir sayfa açalım, siz söyleyin bize.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Başka bir suç değil mi? Sadece içmekten mi senin yargılanman? Sen içmekten yargılandın, iki sene ceza aldım?

SEDAT – İçmekten iki sene. Aynen öyle. İki sene ceza verdiler. Onlar “Git, yat.” dedi. Hadi ben ne yapacağım, hadi ben nasıl kendime temiz sayfa açacağım, nasıl evlatlarıma babalık yapacağım? Biz buradayız. Benim hiç kimsem yok, ne anam var ne babam var, evlatlarımdan başka kimsem yok.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Sedat senin hırsızlık da var mı?

SEDAT – Var.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Yani sadece ondan değil ama yani.

SEDAT – Benimki hırsızlık değil.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Ne peki?

SEDAT – Birinin malını ararken beraber bulduk, götürdüm teslim ettim. Babası benden şikâyetçi oldu tanımadığı için.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) - Ha, mahkûmiyette bu var yani.

SEDAT – Var, daha sonradan, daha sonradan. Yani bu cezayı aldıktan sonra. Bu cezayı aldıktan sonra bu mahkûmiyetlik oldu.

BAŞKAN – Evet, Sedat peki, iki sene sonra çıktın, kendinin arındığı hissediyor musun? “Gene başlarım.” diyorsun.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – “Gene başlarım.” diyorsun.

SEDAT – Suçsuz yere verilen cezayı nasıl yapalım efendim? Söyleyin.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Gene mi suça teşvik ediyorsun kendini? Gene içince gene yakalanacaksın?

SEDAT – Ne yapalım efendim, söyleyin.

BAŞKAN – Pireye kızıp da yorgan yakılır mı?

SEDAT – Ya, tamam da yani bunun bir tedavisi var. Bizi ona yönlendirin. Ona gidelim, kendimizi tedavi edelim.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Şimdi, bak, ben doktorum. Bunun tedavisi sende. Ben seni bir ay tedavi edebilirim. Ondan sonrası yok.

SEDAT – Eroin için arkadaşlarımız...

ALİM TUNÇ (Uşak) - Bakın, bağımlılık farklı bir şey. Siz kafanızda bitirmediğiniz sürece bu işi hiç kimse bitiremez. İçenler için söylüyorum.

SEDAT – Özür olsun, yanlış anlamayın. Kendisi bacanağımdır, eroini bıraksın diye çok savaş verdim, çoğu kişinin önüne dikildim, çoğu kişilerden darbe aldım ama bıraktıramadım.

ALİM TUNÇ (Uşak) - İşte o istemezse bıraktıramazsın.

SEDAT – Ama devlet buna demiş olsaydı “Ferhat, gel, sana bunu bunu uygulayacağız. Gel bununla bitirelim seni.” Denmedi ama.

ALİM TUNÇ (Uşak) - O istemedikten sonra devlet hiçbir şekilde yapamaz.

SEDAT – İstedi, çok istedi. Çok istedi. Ruh Sağlığına götürdük, yatırdık kendisini, on gün sonra geri bıraktılar. Biz kendilerine dedik: “Yatırın bunu. Ölecek yoksa.” 3 tane, 4 tane yavrusu var, ölecek ölecek, bir deri bir kemikti kendisi, ölecekti ve gittik, yalvardık. Dedik “Bırakmayın, tutun.” On gün sonra geri bıraktılar. Hadi, Allah etmesin, ölse kimin umurunda? Kimsenin. Sadece olan çocuklarına olur ya da eşine olur. 4 tane çocuğu var. Ölsem kimin umurunda. Kimsenin umurunda değil.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Umurumuzda olmasa burada olmayız, sizi bu şartlar altında bırakmayız.

SEDAT – Size karşı demiyorum efendim, size karşı demiyorum. Yani bize ceza veren hâkimlere, savcılara diyorum ben.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Kimin umurunda olur? Annenin, babanın umurunda olur, kardeşin umurunda olur, çocuklarının umurunda olur, başka kimsenin umurunda olmaz.

SEDAT – İşte bir tek ailemizin. Biz de diyoruz ki “Bize bir yol çizsinler. Biz kendi mücadelemizi veriyoruz. Yardım amaçlı yapalım biz bunları.” Biraz da destek olsunlar bize.

Söyleyeceklerim bu kadar efendim.

BAŞKAN – Peki, Sedat, teşekkür ediyoruz, sağ olun.

Buyurun.

ALİ – Cezaevine gireli yaklaşık bir yıl oldu. Aldığım cezalardan dolayı ister istemez psikolojim bozuldu. Antidepresan haplar kullanıyorum. Panik ataklar... Kendini daha iyi ifade edebilmek için kısa bir sunum hazırladım, okuyabilir miyim?

BAŞKAN – Olur, olur.

ALİ – Sayın Vekilim, ben Konya’da yaşayan esnaf bir ailenin ticaretle uğraşan temiz bir çocuğuydum. Hayatımı anlatmıyorum, kısaca. Bu uyuşturucu denen illetten başıma neler geldi? Yıl 2010. Eroin kullanmaya başladım. Çok güzel bir hayatım, iş yerim, evim, arabam vesair maddi ve manevi güzel imkânlarım vardı. İnsanız, herkes hata yapar. Benim de hatam ben gibi insanlarla uyuşturucu kullanmak oldu. Uyuşturucu anlatılmaz bir girdaptır. İçine düştük bir kere, çıkamadık. Çıkmak için çırpındıkça batarsın. İlk başladığım sıralar iki yıl kadar aileme belli etmeden kullandım. Tabii bu arada eroin, kokain, taş derken iyice içine girdim, gittikçe bataklığa batmıştım ama farkında olamadım. Fazla detaya girmeden özetlemek gerekirse temiz bir insanken tabii çevrem de değişti, hayatım da, hiç yapmayı istemeyeceğim şeyleri yaptım, inkâr etmiyorum. Bu zaman içerisinde çok tedavi gördüm, olmadı. Sülalemden örnek gösterilen bir gençtim. Gençliğimin en güzel yıllarını uyuşturucu kullanarak heder ettim. Fakat aklım başıma yeni geldi, şimdi dank etti. Bu bir tek ben değilim, benim gibi öyle binlerce genç var. Şimdi ise yıllara bağlandım. Şu an yirmi dört yıl cezam var, her şeyini kaybetmiş bir genç olarak bir de yaşım kadar ceza aldım. Hasbelkader buna bulaşmışız, sizce bir şansı hak etmedik mi, bunu sormak istiyorum size.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Kaç yaşındasın sen?

ALİ – 29.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Şu anda?

ALİ – Şu anda 29.

BAŞKAN – Satıcı mıydınız siz de?

ALİ – Satıcı değildim ben, içiciydim ama Konya polisinin yapmış olduğu operasyonda satıcı olarak yargılandım. On iki buçuk yıl ceza aldım.

ALİM TUNÇ (Uşak) - On iki buçuk yıl ceza aldınız? Yirmi yıl nasıl oldu?

ALİ – Diğer dosyalardan dolayı, farklı olaylardan dolayı şu anda yirmi dört yıl cezam var. Yani biz tamam hata ettik, uyuşturucu kullanarak...

ALİM TUNÇ (Uşak) - Yatalı ne kadar?

ALİ – Yatalı nereden baksan dokuz buçuk sene. Tamam, biz bir hata ettik, uyuşturucu kullandık ama şu an çok pişmanız. Bizim gibi insanların topluma tekrar kazandırılması lazım değil mi? İnsanlar, hepimiz hata yaparız. Ben aslen Konyalıyım, Konya’da bunu en son içecek insanlardan biri bendim. Çevremdeki arkadaşlarım içerken ben onlara kızardım. Ama bir şekil içine düştüm, nasıl düştüğümü ben de anlayamadım, çırpındıkça battım, çırpındıkça battım. Sonra bırakamadık, sonra cezaevi, şimdi yirmi dört yıl cezam var. Yaşım 29, gençliğim gitmiş. Ben bu cezaları yattıktan sonra çıksam benden ne beklerseniz ki? “Gençliğimiz geleceğimiz.” diyorsunuz, geleceğinizi içeride çürütüyorsunuz.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Şöyle bakalım: Siz dışarı çıktınız, başkalarına zarar verdiniz, onu nasıl yapacağız?

ALİ – İslah olduk ama niye öyle düşünmüyorsunuz? Biz de bu ülkenin çocukları değil miyiz?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yok, yok, ben senin için demiyorum böyle iki taraflı düşünüyoruz, iki taraflı düşünüyoruz.

ALİ – Tamam, iki taraflı düşünüyorsunuz da biz de bu ülkenin çocukları değil miyiz?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Hepsi bizim çocuklarımız. İşte, onu söylemeye çalışıyorum. Bıraktığına, ıslah olduğuna burayı ikna etmeniz lazım. Yani bize değil sistemde...

ALİ – Nasıl ikna edeceğiz?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Bak hâlâ kinlisiniz, hâlâ kızgınsınız.

ALİ – Kinli değilim, ben kendimi ifade etmek istiyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yani bu ifade benim bir psikolog olarak algımda şu anda seni kinli görüyorum. Aynı kinle dışarı çıkardığımda başka birine zarar verebilecek görüyorum.

ALİ – Ama agresif diyorsunuz. Almış olduğumuz bu cezaları siz almış olsaydınız siz de böyle agresif olabilirdiniz. Benim gençliğim bitmiş.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ben hak veriyorum. Ben sizin söylediğinize hak veriyorum, siz de bu tarafla beraber düşünüyoruz, ortak bir yol bulacağız hep beraber. İşte o yüzden geldik. Buranın mesela arkadaşların bir kısmı “Biz hiç tedavi olmadık.” diyor. Bizim görevimiz burasının sizin tedavi olmanızı da sağlamak olmalı.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Tahmin ederim, arkadaşlar da onu talep ediyor. Yani “Bizi serbest bırakın.” demiyorlar zaten “Bizi ıslah edin. Bu işten arındırın, öyle topluma kazandırın.” diyorlar. Söylenmek istenen o, yanlış mı anladım?

ALİ – Aynen öyle.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Yani “Bizi serbest bırakın, cezamızı kaldırın.” demiyorlar. “Bizi rehabilite edin, ıslah edin, ondan sonra toplumun içerisinde alın.” diyorlar.

BAŞKAN – Buyurun.

BERKANT – Şimdi, ben bu konuya değinmek istiyorum, ıslah olma olayı. Şimdi burada insanlar yatıyorlar. Diyoruz ki: “Topluma entegre edelim yani topluma tekrar kazandıralım, ıslah edelim.” Altı sene yatmış diyelim. Buradan dışarıya çıktı, dedi ki: “Ben topluma faydalı bir birey hâline gelmek istiyorum. Normal bir işte çalışacağım. İş istiyorum.” Bu arkadaş iş bulabiliyor mu?

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Bulamaz. Zor bulur.

BERKANT – Peki, bu adamı topluma kazandıracğız.

SEDAT – Kimin kapısına gittiyssek kovaladılar. “Sabıkalısın.” dediler, kovaladılar.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – En azından sabıka belgesi diyecek. Sabıka kaydı çıkacak. Tabii tabii haklısınız doğrusunuz.

BERKANT – Nasıl kazandıracğız bu insanı?

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Şimdi arkadaşlar bizim buraya geliş amacımız, sizleri bu şekilde dinleyip neler yapılabilir? Şu anda yapılan her şey doğrudur demiyoruz. Size uygulananlar doğrudur demiyoruz. Sizin görüşleriniz doğrultusunda neler yapılabilir, biz Hükûmete neler önerebiliriz, onu almak için geldik. Mesela o arkadaşımızın söylediğı gayet doğru. Diyor ki: “Bizi serbest bırakın, açın kapıyı.” demiyorsunuz.

BERKANT – Hayır.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – “Bizi bu konudan arındırın, ıslah edin.” İslah derken yani “O konudan arındırın, ondan sonra bizim sabıkamızı kaldırın, topluma kazandırın.” diyorsunuz. Biz bunu görmek istiyoruz.

BERKANT – Şimdi, sayın vekilim, söz aldığım için teşekkür ederim de. Ben evimin terasında... Maddi sıkıntı çekmeyen bir insanım, ben kuyumcuyum. Orada ekim diye ben on bir sene sekiz ay ceza aldım.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Terasta ektiniz diye.

BERKANT – Terasta ekim diye, evet, kendime ekmek için. Benim daha önceden adli sicil kaydım bulunmamakta, satmaya bunu ihtiyacım yok.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Başka hiçbir suçunuz yok?

BERKANT – Hayır, hayır.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Sadece ekmekten on bir sene?

BERKANT – Evet. Beni satışa soktu. Bu hak mı?

İBRAHİM – Devletin TEKEL diye bir kurumu var. Bu işe niye el atmıyor? Yani uyuşturucuyu devlet kendisi satsa... Bu bir şekilde satılıyor değil mi?

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Devlet satamaz, olmaz, o olmaz da...

İBRAHİM – Başkanım, onun kontrol altına alınması lazım. Maksat satma değil, maksat bunu kim içiyor, kimler içiyor, nasıl temin ediliyor, nasıl bu kadar ucuz bulunabiliyor. İçenleri siz biliyor musunuz şu anda? Belki yakınınızda oğlunuz, yeğeniniz...

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Başka türlü bilemezsin.

İBRAHİM – Belki de bilemezsiniz. Ben bile bu işin içinde olduğum hâlde amcamın oğlunun içtiğini çok çok sonradan duydum ama onun temin ettiği yeri bilseydim ben... Başta onu temin edilen yerlerin iyi çözülmesi lazım. Onun için de devletin bu işi eline alması lazım. En doğru çözüm bu bence.

BAŞKAN – Arkada bir arkadaş, buyurun.

YUSUF – Adana’dan geliyorum. Sayın vekilim siz diyorsunuz “Uyuşturucu nasıl bitecek?” Bunun önüne geçmeniz için önce şu sınırlarımızda yapılan operasyonlar daha etkin olması lazım, dağlarımıza esrar ekiyorlar. Limanlarımıza bakıyoruz, kokain getiriyorlar limanlarda ama kokain olarak değil, bunun suyu geliyor. Türkiye’de imal ediliyor, Türkiye’nin içinde satışa çıkıyor. Ecstasy diyorlar. Ecstasy İstanbul’dan getiriyorlar, Adana’da, Mersin’de, liman köşelerinde satıyorlar. Bitirmemiz için hani “Tedavi” diyorlar. O verdikleri için ilaç tedaviden daha beter. Adam eroini bırakıyor, “suboxone” denilen o ilaca başlıyor. Bu sefer de onun ağrısını çekiyor günlerce. Hadi suboxoneu bıraktın sen üç gün sonra gene krize giriyorsun. Bu adam krize giriyor, mecburen “En yakın torbacı nerede?” “Fılan yerde.” Oraya gidiyor. Tedavi diyorlar, önce sattıkları ilacı bir ortadan kaldırırsınlar. İş imkânı diyorlar. Ben devletin yerinde olsam, ben devlet olsam denetimli serbestlik diyor. Cezaevinde içici... “Al babam al.” Getir, senin himayenin altında bir tane fabrikaya kat, çalışsın. Her on güne bir de bu adamın gitmediğine dair kanını al, kanını al ya, kontrol altına al. Ama devletimiz ne yapıyor? “Sen içicisin. Cezaevine gireceksin. Cezayı al gel.” Cezayı yatıyor, üç gün sonra çıkıyor açığa. Açıkta sen telefonla işlemleri bitiriyorsun. Ne yapıyorsun? Ailenle görüşüyorsun. Bir sıkıntıya giriyorsun, firar ediyorsun, gidiyorsun, uyuşturucu kullanıyorsun. Gene giriyorsun. Tamam açık da belki bir çözümdür. Denetime çıkıyorsun, denetimde seni çalıştırıyor, günde dört saat çalıştırıyor, üç ay sonra geliyor, kelepçe takıyor. Bu adam bir sene boyunca evde yatıyor, gündüz gidip çalışıyor, geliyor gene esrarını içiyor. Yani boş vakti haram zehir zakkım oluyor. Bizim bu boş vaktimizi çalışarak, bir iş imkânı, ne bileyim devlet yani... Kurumunda bu adam gözetim altında olacak. Kelepçe diyorlar. Ben kelepçe sistemini... Tamam, adam sabahdan akşama kadar evde, sıkıntıdan patlar bu adam. Mecburen ne yapacak? Sıkıntısını gidermek için uyuşturucuya yönelecek.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Orada genç bir arkadaş var.

BAŞKAN – Buyurun.

SELİM – Spor lisesi mezunuyum. Mezun olmama iki ay kala haksız bir yargılama yüzünden cezaevine düştüm ve aradan iki ay sonra beraat aldım. Beraat aldım, çıktım ve en sevdiğim okula geri almadılar, beni atırlar okuldan ve bunun sonucunda arkadaş çevresi yüzünden uyuşturucuya düştüm. Uyuşturucuya düştüm ve bu nedenlerle hırsızlık yaptım. Hırsızlıktan 10’a yakın dosyam var ve hepsi de uyuşturucu yüzünden.

Bir gün gene cebimde para, Antalya Zeytinköy’den mal almaya gidiyorum. Malı aldım, tam çıkacağım torbacının evinden, polisler çocuğu döve döve getiriyorlar. Çocuğu döverken diyorlar ki: “Kimden aldın? Kimden aldın?” Çocuk en son dayanamayıp beni gösterdi. Hâlbuki ben satmadım. Satmadığım hâlde beni gösteriyor. Ve bende mal çıkmadığı hâlde beni on iki buçuk sene cezaya bağladı ve ertelenmiş cezalarını yaktı. Polislerin üst yazısı, hâkimlerin “Her içici, bir satıcıdır.” gözüyle bakması yüzünden ben senelere bağlandım.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Peki, şöyle düşünelim: Normal şartlarda bu kişi sana iftira attı, burası kesin. Ama sen diyorsun ki “Ben zaten oraya mal almaya geldim.”

SELİM – Evet, doğru.

ALİM TUNÇ (Uşak) - Öyle yakalanmış da, bu cezayı almış olabilirdin. Doğru mu?

SELİM – Nasıl?

ALİM TUNÇ (Uşak) - Yani sen o mal almaya gittiğinde o malı yakalatmış olsaydın da ceza alacaktın.

SELİM – Gene iftira olmuş olacaktı ama.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Niye?

SELİM – İçmek için almıştım.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – İçmeye almaya gidiyor, satıcı konumuna giriyor. Farklı şey anlatıyor, evet.

BERKANT – İçmenin cezası farklı, satıcının cezası farklı.

SELİM – İçmenin cezası iki sene, benim aldığım on iki buçuk sene.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Satıcı şeyine girince on iki buçuk oluyor, tabii.

SELİM – Evet, on iki buçuk sene ceza aldım.

SEDAT – En pis örneği benim işte. İki sene aldım, on iki sene. En pis örneği benim. İçicilikten iki sene aldım, on iki sene.

SELİM – Mal hiç yakalatmadım. Bir kişinin “Aldım.” demesiyle buradayım.

BAŞKAN – Selim başka söyleyeceğin bir şey var mı?

SELİM – Ben Antalya Cezaevinde yoğunluk olduğundan buraya getirildim ve ailemi geldiğim günden beri göremiyorum, geldiğim günden beri.

BAŞKAN – Ailen Antalya’da mı?

SELİM – Ailem Antalya’da. Annem ve babam ayrı. Ailem para durumundan dolayı gelemiyor. Ben ailemi göremiyorum. Yani Antalya’da ikamet eden insanlar başka yere gönderiliyor, gurbetçi insanlar orada yatıyor. Benim anlamadığım bir konu da o.

BAŞKAN – Arkadaşlar çok teşekkür ediyoruz.

Tabii, sizin hepinizin ayrı bir hikâyesi var. Eminim ki böyle içinden konuşmak isteyip de aktaramadığını söyleyen, içinden geçiren “Ya şunları da söylesem mi acaba?” diye kalbinden geçiren arkadaşlarımız var ama hikâyelerin hemen hemen hepsi birbirine benziyor. Biz bu konuyla ilgili özellikle cezaevinde kullanıcı, satıcı, işte uyuşturucuyu bir şekilde torbacı denilen hadise; bunlarla ilgili de raporlarımıza bunları dercedeceğiz, yazacağız. Amaç ceza vermek değil, esas bu işin arzını önleme noktasında özellikle doğudan batıya, batıdan da doğuya geçerken ülkemizde çok ciddi bir risk olduğunu görüyoruz. Çok kritik bir noktadayız. Hedef bir ülke hâline getirilmişiz maalesef. Onunla ilgili hep birlikte çok ciddi mücadele edeceğiz. Sizlerin de sıkıntılarınızı, dertlerinizi dinledik, sorunlarınızı dinledik, bunları da not aldık. Bir kısmı Meclis raporlarına yazacağız ve Türkiye Büyük Millet Meclisine de teklif edeceğiz yani olumlu yönde birtakım tekliflerimiz olacak. Tekrar bizi dinlediğiniz için sorularımıza içtenlikle cevap verdiğiniz için hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Allah yardımcınız olsun, Allah kurtarsın diyorum.

Kapanma Saati: 18.00

(Mersin Tarsus 1 No.lu T Tipi Kapalı Cezaevi Çalışma Ziyareti Toplantısı)

BEŞİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 18.10

BAŞKAN: Yılmaz TEZCAN (Mersin)

BAŞKAN VEKİLİ: Kerem Ali SÜREKLİ (İzmir)

SÖZCÜ: Gökçen ÖZDOĞAN ENÇ (Antalya)

KÂTİP: Lütfiye İlksen CERİTOĞLU KURT (Çorum)

BAŞKAN – Değerli gençler, iyi akşamlar. Sizi ziyarete geldik Ankara’dan, Türkiye Büyük Millet Meclisinden milletvekili arkadaşlarımızla beraber.

Madde bağımlılığıyla ilgili bir komisyon kuruldu. Bildiğiniz gibi, özellikle gençlerimizi, neslimizi etkileyen bir illet, bir hastalık, bir beyin hastalığı. Madde bağımlılığının tedavisiyle ilgili neler yapılması gerekiyorsa, hangi önlemler alınması gerekiyorsa bu konuda bir Meclis araştırma komisyonu kuruldu. Türkiye Büyük Millet Meclisinde 12 milletvekilimiz var. Bu 12 milletvekilimiz 4 tane grubu bulunan partilerden partilerüstü bir düşünceyle hareket ederek bu konularda çalışma yapmak amacıyla buraya geldik. Dün Gaziantep’teydik, bugün de Mersin’de özellikle cezaevlerimizde madde bağımlılığıyla ilgili gerek satıcı gerekse buna, bu konulara bulaşmış ve bize birtakım anlatacakları, hikâyeleri olan insanlar olabilir diye buraya geldik. Önce açık cezaevine uğradık, sonra kapalı cezaevine uğradık. Orada erişkin olanlar özellikle madde bağımlılığıyla ilgili satıcı, kullanıcı veya bu suça bulaşmış kişileri ziyaret ettik, şimdi de sizi ziyaret ediyoruz. Saha çalışmalarımız bu şekilde devam ediyor.

Sizlerden beklentimiz şu: Bu Komisyonun, buradaki arkadaşlar, milletvekillerimizle beraber Ankara’dan gelen uzman arkadaşlarımız. Konuştuklarımız tamamen burada kalacak, bizde kalacak, Türkiye Büyük Millet Meclisi araştırma komisyonunda kalacak, hiçbir şekilde savcılara, hâkimlere, basına, yayın organlarına, sosyal medyaya vermeyeceğiz. Onun için rahat olun, her konuştuğunuz cümlemin bir gizliliği var. Biz kesinlikle buna dışarıda kullanılması noktasında izin vermeyeceğiz. Sizin isimlerinizi yayınlamayacağız, resimlerinizin de yayınlanmasına izin vermeyeceğiz. O nedenle öncelikle sizin böyle arkanıza yaslanmanızı, çok rahat bir şekilde bizimle iletişim kurmanızı rica ediyoruz. Çocuklarımızı çünkü sizlerin yanında çocuklarımız var ama biz sizi gençler olarak, geleceğin gençleri olarak, bu ülkeye hizmet edecek gençler olarak görüyoruz.

Önce milletvekili arkadaşlarımızı tanıtayım. Burada 5 milletvekili arkadaşımız var, 12 vekil arkadaşımız daha var toplam ama onların başka programları olduğu için gelemediler. Kâtip Üyemiz Çorum Milletvekilimiz Sayın Lütfiye İlksen Ceritoğlu Kurt, Uşak Milletvekilimiz Sayın Alim Tunç, Kütahya Milletvekilimiz Sayın Mustafa Şükrü Nazlı, Gaziantep Milletvekilimiz Sayın Akif Ekici.

Sahada neler oluyor, sizler neler yaşıyorsunuz, sıkıntılarınız nedir, sizlerle sohbet etmeye geldik. Başka bir niyetimiz, başka amacımız yok. O nedenle rahat olun tamam mı?

Evet, gençler soy isminizi söylemiyorsunuz, sadece Ali, Ahmet, Hasan, Hüseyin, bu işe nasıl bulaştınız, buna sebep olan etkenler nelerdir, cezaevinde neler yaşıyorsunuz? Pişman mıyız, değil miyiz? Tabii ki mutlaka hepimiz... Allah kimseyi özgürlüğünden etmesin, sizin önünüzde uzun yıllar var. Bir kısmınız kırk sene, elli sene, altmış sene, ne kadar yaşayacağız tabii, Allah bilir ama Türkiye’de yaş ortalamasının kadınlarda 78, erkeklerde 76 olduğunu düşünürsek yetmiş sene yaşadığımızı düşünün, üzerine sizin herhâlde bir elli sene koymanız lazım veya elli iki sene koymanız lazım. O kadar önünüzde uzun bir süre var. Türkiye Büyük Millet Meclisi olarak, araştırma komisyonu olarak bu hastalığa, bu illete, bu sıkıntıya, bu sosyal yaraya merhem olmak için, çare bulmak için bu araştırma komisyonumuz sizi dinlemeye geldi.

Şimdi rahat olun, tekrar söylüyorum. Kesinlikle burada bir suçlama, bir yargılama, bir ceza veya sizin konuştuğunuz “Aman şunu söylesem de acaba sıkıntı olur mu benim için, aleyhime kullanılır mı?” Böyle asla bir şey düşünmeyin. Tamamen bizim sorumluluğumuzdasınız, o nedenle kalbinizden, içinizden, yüreğinizden geldiği gibi konuşursanız çok memnun oluruz. Sadece isminizi söylerseniz yeter.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Çorumlu olan var mı aranızda?

BAŞKAN – Gaziantep’li var mı? Kütahyalı, Uşaklı? Yok. Mersinli, Tarsuslu? Hep il dışından mı geldiniz.

Evet böyle söz alıp konuşmak isteyen var mı?

MURAT – Bizim Lig TV’imiz yok da.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Lig TV, maç izlemek istiyorsunuz.

MURAT - Kitabımız yok.

BAŞKAN – Kitap istiyorsun.

MURAT - Bize el işi, boncuk vermiyorlar.

BAŞKAN – Sen nasıl geldin buraya?

MURAT – Suç işledim geldim.

BAŞKAN – Neydi, nasıl, ne sebep oldu? Yani durup dururken kendin bu hâle gelmiş olamazsın, değil mi? Birileri, arkadaş çevresi mi ya da okulda mı, nerede?

MURAT – Mahallede uyuşturucu sattım.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Okula gidiyor muydun Murat?

MURAT – Yok.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Kaça kadar okudun?

MURAT – Lise 1.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Lise 1’i terk ettin.

MURAT – Evet.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Kaç kardeşsiniz?

MURAT – 4.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Kardeşlerin okuyor mu?

MURAT – Okuyor.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Anne baba beraber mi?

MURAT – Beraber.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Neden böyle bir işe girdin Murat?

MURAT – Böyle canım sıkıldı.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nerede oturuyordunuz?

MURAT – Adana’da.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sporu seviyorsun galiba?

MURAT – Seviyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Tesisi beğeniyor musun, dışarıdaki sahaları?

MURAT – Evet, çıkıyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Çıkıyor musunuz sahaya?

MURAT – Çıkıyoruz.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Bu takım mısınız siz?

MURAT – Evet, iki koğuş var burada.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Daha çok futbol mu, basketbol mu seviyorsunuz?

MURAT – Futbol seviyorum.

BAŞKAN – Hepiniz kullandınız mı madde?

MURAT – Evet.

BAŞKAN – Kullanmayan var mı?

MURAT – Var.

BAŞKAN – Sadece sattınız mı?

AZAD - Satmaktan çok suçsuz yere yatıyoruz çoğumuz.

BAŞKAN – Anlat bakalım bize, dinleyelim hikâyenı.

AZAD – Ben İstanbul’dan gelirken dayım “Bir arkadaş sana bir şey verecek, onu getir.” dedi. Ben de getirdim. Dayımın arkadaşı “Al, bunu dayına ver.” dedi. Ben de yolda gelirken yakalandım. Hepsi bu.

BAŞKAN – Dayın sana veriyor...

AZAD – Ben İstanbul’da çalışıyordum, dayımın arkadaşı bana bir şeyler dedi, “Al, bunu dayına ver.” dedi. Ben de yolda gelirken yakalandım.

BAŞKAN – Ne vardı içinde?

AZAD – 500 gram bonzai.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Ne vardı?

AZAD – Uyuşturucu madde.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Otobüste mi yakalandın?

BAŞKAN – Bonzai mi?

AZAD – Evet.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Ne kadar?

AZAD – 500 gram.

ALİM TUNÇ (Uşak) – 500 tane mi?

AZAD – Gram.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Bonzai mi? Yakalanan başka bir şeydir. 500 gram olmaz.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, kullandın mı hiç bonzai?

AZAD – Yok, uyuşturucu madde bile kullanmıyorum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Onu anlatmadın mı polislerle yakalandığın zaman?

AZAD – Anlattım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadar ceza aldın Azad?

AZAD – Altı buçuk aydır yatıyorum ama mahkeme belirsiz.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Altı buçuk aydır yatıyorsun.

AZAD – Evet.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Daha hükmün verilmedi değil mi?

AZAD – Daha mahkemeye çıkmadım ki.

BAŞKAN – Buyurun.

HALİT – Bakkala gittim kuş yemi almaya. Ondan sonra abim bana dedi ki “Al bu çuvalı bana getir.” İçinde uyuşturucu maddenin olduğunu bilmiyordum zaten. Ben aldım abime götürdüm, baktım, polisler direkt dama geldi, bastı, işte beni aldılar.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nerede oturuyorsun sen?

HALİT – Adana.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Adana’da oturuyorsun. Kuş yeminin içinden mi çıktı? Nasıl oldu anlamadım?

HALİT – Benim evimde kuş var. Ben zaten kuşları beslemek için yem alıyordum. İçindekini yem sandım. Ben de aldım dama getirdim, koydum ama hiç saklamadım, direkt dama koydum, aşağı indim, baktım polisler bastı. Bana “Getirdiğin çuval nerede?” dedi. Ben de gösterdim “Damda.” dedim. Gitti, sonra bana döndü, “Sen de varsın bu işin içinde.” dedi.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sen çıktın mı mahkemeye?

HALİT – Ben çıktım. İfademde de anlattım, bana gene inanmadılar.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Kuşçudan mı aldın? Kuş yemi zannettin, uyuşturucu çıktı.

HALİT – Bir de ben çuvalı aldım ya, ondan ceza aldım. Çuvalın içinde ben yem var diye aldım, bilmiyordum uyuşturucu madde olduğunu.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Uyuşturucuyu adam niye sana evine götürmen için verdi acaba?

HALİT – Ağabeyim.

BAŞKAN – Ağabeyin nerede?

HALİT – O da cezaevinde.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Abin ceza aldı mı?

HALİT – Evet.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne kadar ceza aldı.

HALİT – On yıl.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sen?

HALİT – Altı sene sekiz ay. Bir de 4 milyar para cezası aldım.

BAŞKAN – Buyurun, siz de konuşun.

İBRAHİM – Künefecide çalışıyordum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – İyi yerde çalışıyormuşsun.

İBRAHİM – Cumartesi günleri ben izinliydim. Hastaydım, hasta olduğum için de izin aldım. O gün eve gittim, saat dokuz buçuk civarıydı, ailem evde yoktu, Hürriyet mahallesine misafirlğe gitmişlerdi efendim. Yengemlere sordum dediler “Hürriyet mahallesine gitti.” O sırada mahalleden geçiyordum. Birisi orada duruyordu, bir polis ağabey, önümden koşanı yakalayamadı, başka bir polis ağabey geldi,

elimden tuttu, önümden koşan polis ağabey, koşanı yakalamayınca elinde silah vardı, geldi taşa tekme attı efendim, taşın altından uyuşturucu madde çıktı. Tutanağı üzerime tuttular. Suçsuz yere ceza yedim efendim ilk mahkemede.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Önden giden oğlanı tanıyor muydun, koşanı?
İBRAHİM – Hayır efendim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sizin mahalleden değil miydi o?

İBRAHİM – Tanımıyorum, köşedeydi, ilerideydi, benim aramda zaten 10-15 metre fark vardı. İlk mahkeme parmak izim yok, hiçbir şeyim yok, bir delil yok, sadece polisin ifadesiyle ceza verdiler bana.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Hüküm aldın mı sen?

İBRAHİM – Sekiz yıl dört ay.

BAŞKAN – Buyurun.

MAHMUT – Biz top sahasının içindeydik, arkadaşlarla oynuyorduk. Polisler geldi. Buraları aradılar, kokain buldular, “Bunlar kimin?” dediler. Biz “Bizim değil.” dedik. “Nasıl sizin değil?” Baktılar, benim önceden uyuşturucudan dosyam vardı kullanıcılıktan. Arkadaşların içinden beni götürdü. “Bunlar senindir o zaman.” dedi. Ben “Benim değil.” dedim. Kabul etmediler, bunlar senin, kokainler.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Açıkta mıydı kokain, neyin içindeydi?

MAHMUT – Yok.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Soyunma odasında mı?

MAHMUT – Soyunma odası değil, bizim orada top sahası var. Top sahasının dış tarafında buldular. Biz de top sahasının içindeydik arkadaşlarla. “Bunlar kime ait?” dediler. Biz “Bilmiyoruz.” dedik. “Kim buralara geldi?” “Ben kimin olduğunu bilmiyorum.” dedim. Kimliklerimize baktı, benim uyuşturucudan dosyam olduğunu tespit ettiler, üstüme bıraktılar.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sen kaç yaşındasın?

MAHMUT – 18’e iki ay sonra gireceğim.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, uyuşturucudan daha önceki dosyan ne zaman olmuştu?

MAHMUT – Bir sene önce, kullanıcılıktan.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, sen okula gidiyor musun?

MAHMUT – Okula gitmiyorum, çalışıyorum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Bitirdin mi okulu?

MAHMUT – Lise terk.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Lise kaç terk?

MAHMUT – Lise 1.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, lise 1’i terk ettikten sonra ne yaptın?

MAHMUT – Çalıştım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Nerede?

MAHMUT – Bizim kendi dükkânımız var.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ne dükkânı?

MAHMUT – Kasap.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Babanla birlikte mi?

MAHMUT – Babamla birlikteyim.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç kardeşsin?

MAHMUT – 7.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Başka kardeşlerinde var mı böyle bir sıkıntı?

MAHMUT – Yok.

ALİM TUNÇ (Uşak) – En büyük müsün sen?

MAHMUT – Yok, en ufağın bir büyüğü.

ALİM TUNÇ (Uşak) – 5 numarasın yani.

MAHMUT – 6.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Tedavi gördün mü hiç?

MAHMUT – Tedavi görmedim, denetime gidiyordum zaten, denetim görüyordum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – O yakalandıktan sonra hiç içmedin mi sen? İçiciliği bıraktın mı?

MAHMUT – Bıraktım ben. Zaten denetimini görüyordum, imzaya gidiyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Gidiyordun.

MAHMUT – Gidiyordum. İmzamı da şey yapmıyordum.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, o da yandı o zaman.

MAHMUT – O da yandı.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, annende, babanda, akrabalarında kullanan var mı?

MAHMUT – Kullanan yok.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Dayın, amcan?

MAHMUT – Hiçbiri kullanmıyor.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Sana nereden bulaştı?

MAHMUT – Bizim mahallede herkes kullanıyor, arkadaşlarım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Mahallede herkes, arkadaşların mı kullanıyor?

MAHMUT – Arkadaş ortamı, aynen.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Adana mı?

MAHMUT – Tarsus, Fahrettin Paşa, Berdan Barajı'nın yan tarafı.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Başkanım bir soru sorabilir miyim.

BAŞKAN – Buyurun.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Yani ne olsaydı madde kullanmazdınız?

MAHMUT – Zaten kullanmıyordum ben, denetimini görüyordum, bırakmıştım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – İlk kullanmışsın ya arkadaşlarınla beraber.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Yani benim şunu arkadaşım olsaydı, şöyle bir şey olsaydı yani hangi ortamda yaşasaydınız madde kullanmazdınız? Neye pişmanlık duyuyorsunuz, ben onu merak ediyorum.

MAHMUT – Mahallede sıkıntı var, mahallenin çoğu öyle.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Çevre de etkiliyor o zaman.

MAHMUT – Çevre aynen.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Özenti falan...

MAHMUT – Özenti yok, bende yok, başkalarını bilmiyorum.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – “Şunu yaptığım için pişmanım.” gibi bir şey var mı yani bu madde kullanmakla ilgili?

MAHMUT – Madde kullanmasaydım daha iyi olurdu.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Mesela “Şu kişiyle tanışmasaydım, şunu yapsaydım, şunlar şunlar olsaydı ben bu hâlde olmazdım.” dediğin bir şey var mı? Bu soruya başka cevap vermek isteyen varsa cevap verebilirler.

İBRAHİM – Ben arkadaş çevresiyle bu işe başladım. Ailemin durumu yok. Ben bu suçları işleyeceğimi tahmin ediyordum. Yani ailemin durumundan dolayı.

BAŞKAN – Ailenizin durumu...

İBRAHİM – Efendim babam vefat etti. Benim iki tane ufak kardeşim var. Çok zor durumda kaldım.

TÜRKİYE YEŞİLAY CEMİYETİ TEMSİLCİSİ DR. OSMAN ALTAY – Şu an fark ediyorsun değil mi? Ailene hiçbir faydan yok.

İBRAHİM – Faydam yok. Dışarıdayken zaten bir gün çalışıyordum, bir gün oturuyordum. Evin kirası var, suyu var, elektriği var, 2 tane kardeşim okul okuyor. Mecbur, satmak zorunda kaldım yani. Aile durumumuz iyi olsaydı böyle olmazdı.

BAŞKAN – Sen satıcı mıydın?

İBRAHİM – Satıcıydım ben.

BAŞKAN – Peki kullananlar kaç kişiydi? Tedavi oldunuz mu peki arkadaşlar?

İBRAHİM – Tedavi olduk.

BAŞKAN – Yoksunluk sendromuna yani yoksunluğa girenler var mı içinize?

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – İçmek istiyor musunuz yani heyecan duyuyor musunuz?

BAŞKAN – Kaç aydır ya da kaç yıldır temizsiniz?

İBRAHİM – Altı ay.

HÜSEYİN – Bir sene oldu efendim.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Burada bulabiliyor musunuz, arasanız, ihtiyaç duysanız bulur musunuz?

İBRAHİM – Burada bulunmaz.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Olmaz mı yani? Çok daralsanız, çok istek duysanız burada elinize geçmez mi, bulamaz mısınız?

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Para verseniz falan biri getirmez mi? Gardiyanlar, müdürler, amir, memur?

BAŞKAN – Paraları yok ki. Bir de güvenlik artık eskisi gibi değil, çok ciddi güvenlik var, kameralar var.

VEYSEL – Sayın Vekilim, sizden ricamız var. Burada berbere çıkıyoruz, saçımızı üç numaraya falan vuruyorlar. Ailemizin karşısına doğru düzgün çıkmak istiyoruz, doğru düzgün tıraş olup çıkmak istiyoruz. Bir de “Elbiselerinizi haftada bir kez yıkayın.” diyorlar. Makineleri gardiyanlar gelip çalıştırıyorlar. Daha önce yattığımız yerlerde normalde makineyi kendimiz çalıştırıyorduk, burada makineyi kendimiz çalıştıramıyoruz.

BAŞKAN – Ama az önce gördük makineyi, Müdür Bey “Kendileri artık yıkıyorlar.” dedi.

VEYSEL – Yıkıyoruz ama haftada bir kere memur ağabeylerimiz gelip çalıştırıyor. Bir tek cuma günleri, başka yok.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Siz çalıştıramıyor musunuz?

VEYSEL – Biz çalıştıramıyoruz. Bir de efendim karşılarında böyle hazır duruyoruz zorla. Böyle sıkıntılarımız var yani.

BAŞKAN – Tamam, onu söyleriz.

İBRAHİM – Ben Hatay’dan geliyorum. Hatay’da çamaşır makinesi vardı. Aynı sistem, hiçbir farkı yok.

BAŞKAN – Burada da var çamaşır makinesi.

İBRAHİM – Burada da var da biz orada her gün kendimiz çalıştırıyorduk, burada haftada bir. Yani bazen...

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Yani çamaşır makinesini siz çalıştırmak istiyorsunuz. “Haftada bir gün olmaz.” diyorsunuz.

İBRAHİM – Evet. Hatay’da biz her gün kullanıyorduk istediğimiz kadar.

BAŞKAN – Tamam, konuşacağız.

Başka, ya bu illetten, bu hastalığa bulaşmamak için, kurtulmak için ne yapmak lazım? Yani gençleri spora mı yönlendirelim, müziğe mi yönlendirelim? Ne tür faaliyette bulunalım ki -siz de tabii damdan düşen olarak- insanları, gençleri nasıl koruyalım sizce?

Buyurun.

VEYSEL - Sayın Vekilim, yaklaşık bir senedir buradayım. Bu işleri yaptığımı çok pişman oldum. Burada olan arkadaşlarımız için bir yasa yok mu efendim?

BAŞKAN – Evet, şimdi bu konuyla ilgili herhangi bir yasa bu şeyde görüşmeleri tamamlayalım. Madde bağımlılarıyla ilgili ve sizi de onun için dinlemeye geldik.

VEYSEL – Ben zaten sayın vekilim zor durumda kaldım. Ağabeyim cinayetten öldü, babam vefat etti.

BAŞKAN – Allah rahmet eylesin.

VEYSEL – Allah razı olsun.

BAŞKAN – Bir de delikanlıyı dinleyelim.

İBRAHİM - İnsan buraya hapisaneye girdikten sonra uyuşturucudan uzak kalıyor, içmiyor. Bazı şeyler engelleniyor. Siz dediniz “Canınız istiyor mu?” falan. Fazla içmeyen bir insanın canı istemez efendim. Burada da canımız istemiyor.

BAŞKAN – İstemiyor.

AKİF EKİCİ (Gaziantep) – Sen kaç aydır buradasın?

İBRAHİM - Altı aydır.

BAŞKAN – Buyurun.

HÜSEYİN – Altı aydır yatıyorum. Uyuşturucu madde kullandılar. Ben de bu hallere geldim. Cezaevine girdiğimden beri ne aradılar, ne şey yapıyorlar. İşte, Murat kardeşimiz de aynı şekilde kullanmıştı.

BAŞKAN – Sen torbacı mıydın?

HÜSEYİN – Torbacı.

BAŞKAN – Kullandın mı?

HÜSEYİN – Evet, kullandım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kollarında dövme?

HÜSEYİN – Evet.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç yaşındasın sen?

HÜSEYİN – Ben 16 yaşındayım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kesikler var.

HÜSEYİN – Evet, doğrudur, var.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Neden onları yaptın?

HÜSEYİN – Kafam güzel olunca yaptım.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kafan iyi olunca mı, yoksa bulamadığın zaman mı?

HÜSEYİN – Bazen bulamadığım zaman da yapıyordum.

BAŞKAN – Ne kullandınız?

HÜSEYİN – Ben kokain kullanıyordum.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Senin mal aldığın kişiler senin çevrenden miydi?

HÜSEYİN – Yok, başka bir çevreden.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Nereden seni buldular da sattırdılar?

HÜSEYİN – Yanlarına takıldım. Sonra beni uyuşturucu maddesine düşürdüler.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Şimdi seni arayıp soruyorlar mı, geliyorlar mı?

HÜSEYİN – Hayır, sormuyorlar.

BAŞKAN – Annen, baban sağ mı?

HÜSEYİN – Sağ.

BAŞKAN – Neredeler?

HÜSEYİN – Adana'dalar.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Kaç kardeşiniz?

HÜSEYİN – 3 kardeşiz. Bir ablam var, bir de kardeşim var.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Diğer kardeşinde de var mı?

HÜSEYİN – Yok, o ufaktır. Ablam büyüktür.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Ablan kullanmıyor değil mi?

HÜSEYİN – Yok, hayır kullanmıyor.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Peki, amca oğlu, dayı oğlu, akrabalarda var mı?

HÜSEYİN – Vardır. Dayımın oğlu var, o da burada yatıyor, çocukta yatıyor.

ALİM TUNÇ (Uşak) – Burada mı yatıyor?

HÜSEYİN – Evet, burada yatıyor.

BAŞKAN – Gençler, son söz: Bizden başka bir isteğiniz var mı? Çamaşır makinesini söyleyeceğiz.

VEYSEL – Berber sıkıntımız var.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Sen saçlarını uzun mu bırakmak istiyorsun?

VEYSEL – Yok, normal, doğru düzgün bir tıraş olalım, böyle tıraş değil.

LÜTFİYE İLKSEN CERİTOĞLU KURT (Çorum) – Yakışmış.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

Allah yardımcınız olsun, sağ olun.

Kapanma Saati: 18.36

